VI. évfolyam, 49. szám

1950 december 1

Ludas Matyi

— Látod elvtárs, a népi demokrácia megsegített minket, mi ezt úgy köszönjük meg, hogy mi is megsegítjük a népi demokráciát.

70 fillér

Gádor Béla:

Konkrét Döme legyőzetése

Konkrét Döme vörös fonálként húzódik végig egész történelmemen. Már zsenge gyermekkorom óta háborúságban állok vele. Döme nagy puha ember, pacalszerű, szétmálló testtel, legyintgető nagy húsos kezekkel. Már magabiztos fellépésével is felhívja magára a figyelmet. Ha ő bemegy a szobába, akkor ott abba a szobába alaposan be lett menve, az a szoba úgy tele lett Dömével, hogy vágni lehet az önbizalmat benne. Döménck ugyanis levegője van, varázsköre, amelybe mindenkit belevon. Döme nyügöz, Döme tébolyít. Döménck egyénisége van.

Harcunk az iskola padjaiban kezdődött. Én tizenöt éves koromban hálóingben ültem éjjel az ablaknál, vonítottam, mint egy kutya a holdra és ötfelvonásos tragédiát írtam a szerencsétlenül járt Zách Feliciánról, akinek Klára nevű leányát Róbert Károly császár becstelenül elcsábította. Ezalatt Döme addig legyintgetett husos kezeivel, míg megválasztották önképzőköri elnöknek. Neki nem imponált az irodalom, azért választották meg. A költők szerinte nimolisták, akiknek kinn van a fenekük a nadrágból és mindenféle ragyogó nőket hazudnak maguknak, hogy megkeressenek egy tizest. Az én Zách-drámámról az volt a véleménye, hogy elhibáztam a dolgot, mert Zách Felicián link alak volt, aki csak azért veszett össze Róbert Károllyal, mert az nem akart Klárikának elegendő végkielégítést adni.

Honnan támadt Dömében ez a hatalmas, elnyűhetetlen önbizalom? Nem lehet tudni. Talán ősnemzés útján jött létre abból a vízből, amely fejében van. Mindegy. Az önbizalom jelen van és világnézetté nőtt, amely egyszerű és kristálytiszta, mint a nagy dolgok általában. Ez a világnézet: a fitymálás. Döme mindent lefitymál, ami él és mozog, volt, van és lesz. Az egész Döme egy nagy nyugodt lenézés az emberek nyüzsgő, lelkendező tengerében. Gondolatai egyszerűek és áttekinthetők: fitymáló gondolatok. Úgy kell legyen, hogy az első fitymáló gondolatot már az anyatejjel szívta magába. Amikor lehúzta az első édes slukkot, bizonyára ezt gondolta magában: na, ittam már ennél jobbat is.

Hogy miért éppen én küzdök ellene olyan elkeseredett hévvel? Hát talán azért, mert annyira ellentéte vagyok Döménck. Szeretek izgulni, lelkendezni, minden kicsiség kihoz a sodromból. Teszem azt, csináltattam egy cipőt. Igazán szép, csinos cipő volt és nem is volt drága.

— Nézd, — mondtam Döménck — milyen gyönyörű cipő, most csináltattam. Nézd, milyen finom a bőre, milyen kecses, milyen nem mindennapi. Mit szólsz hozzá?

— Cipő, — mondta Döme fölényesen, hogy szinte lehervadt lábamról a suszter remeke.

— De borjúbőrből van — próbálkoztam tovább. Döme megvetően legyintett nagy husos kezével.

— Mi a különbség? A borjúbőrt a borjúról húzzák le, a disznóbőrt a disznóról. Ennyi az egész.

Más alkalommal szerelmes voltam. Nem bírtam megállni, hogy ne dicsekedjem el Döménck. Elmondtam neki, milyen csodálatos boldogság jutott osztályrészemül. A lány, akit szeretek tündérien szép, okos és jó. A természet élő remeke. Be is mutattam Döménck szivem választottját és remegő izgalommal lestem, mit szól majd hozzá.

— Nő, — mondta Döme és legyintett egyet.

— De nem láttad, milyen szőke? — esengtem. — Olyan a haja, mint a folyékony arany.

— Nézd, — ásította Döme — a nők fejéből általában szőrszálak állanak ki, amelyek különböző színűek. Nem mindegy?

Hogy miért nem pofoztam meg Dömét soha? Mert idővel tanulmányozni kezdtem. Rájöttem sikerének titkára. Döme illúziótlanította a dolgokat egy hamis illúziókkal teli korban. Mindig meg tudta tartani fölényét. Nem vitatkozott és nem foglalt állást, mindent leszállított Konkrét Döme nívójára, ahol semmi sem volt fontos, csak Konkrét Döme esze, amelyből a tárgyilagos szemlélet sugárzott a világra.

A felszabadulás és a világ forradalmi átalakulása, amint várható volt, meg se rezzentette Dömét. Tárgyilagos maradt, hiszen sosem szerette a túlzásokat. Az ember éljen úgy, ahogy tud, nem kell olyan nagy rumlit csinálni az egészből. Az újjáépítés hidegen hagyta, a hidak sem imponáltak neki. Mert tegyük fel, hogy valaki át akar menni Pestről Budára, de nincs híd. Hát istenem, nem megy át. Mit mulaszt? Mi van azon a Budán olyan érdekes? Ugyanolyan, mint Pest, csak a másik oldalon van.

Két évig nem láttam Dömét, tegnap aztán megpillantottam őt az egyik Közértben. Nem volt olyan elegáns, mint lenni szokott, de azért elég jól volt öltözve. Éppen akkor érkezett a husos pulthoz és a tömeg feje fölött fölényesen odaszólt a segédnek:

— Kérek húsz deka felvágottat vékonyra szeletelve... De ne legyen több!

Azzal már préselte is nagy testét a pult felé. Egy munkás nyugodtan hátraszólt:

— Várjon sorára, maga még csak most jött...

Többen csatlakoztak a tiltakozóhoz. Döme legyintett husos kezével és magyarázott valamit a sírról, amely minden késedelmet kiegyenlít. De ez nem volt az ő publikuma. Lassan kiszorult a pult mellől és egészen hátra került újból. Ekkor elkaptam a tekintetét. Ez a tekintet nyugtalan volt és tétova, a jólismert gúnyos fölény teljesen kiröpült belőle. Megdöbbenve ismertem rá benne **az én saját tekintetemre,** azokból az időkből, amikor még az én világnézetem nem volt divatban. Döme tehetetlenül topogott még egy darabig, aztán elindult kifelé. A kijáratnál összetalálkoztunk.

— Szervusz, — mondtam. — Hogy vagy?

— Nem mindegy az? — kérdezte fölényesen, de engem már nem lehetett becsapni.

Konkrét Döme legyőzve ott hevert lábaimnál.

KÉT VILÁG

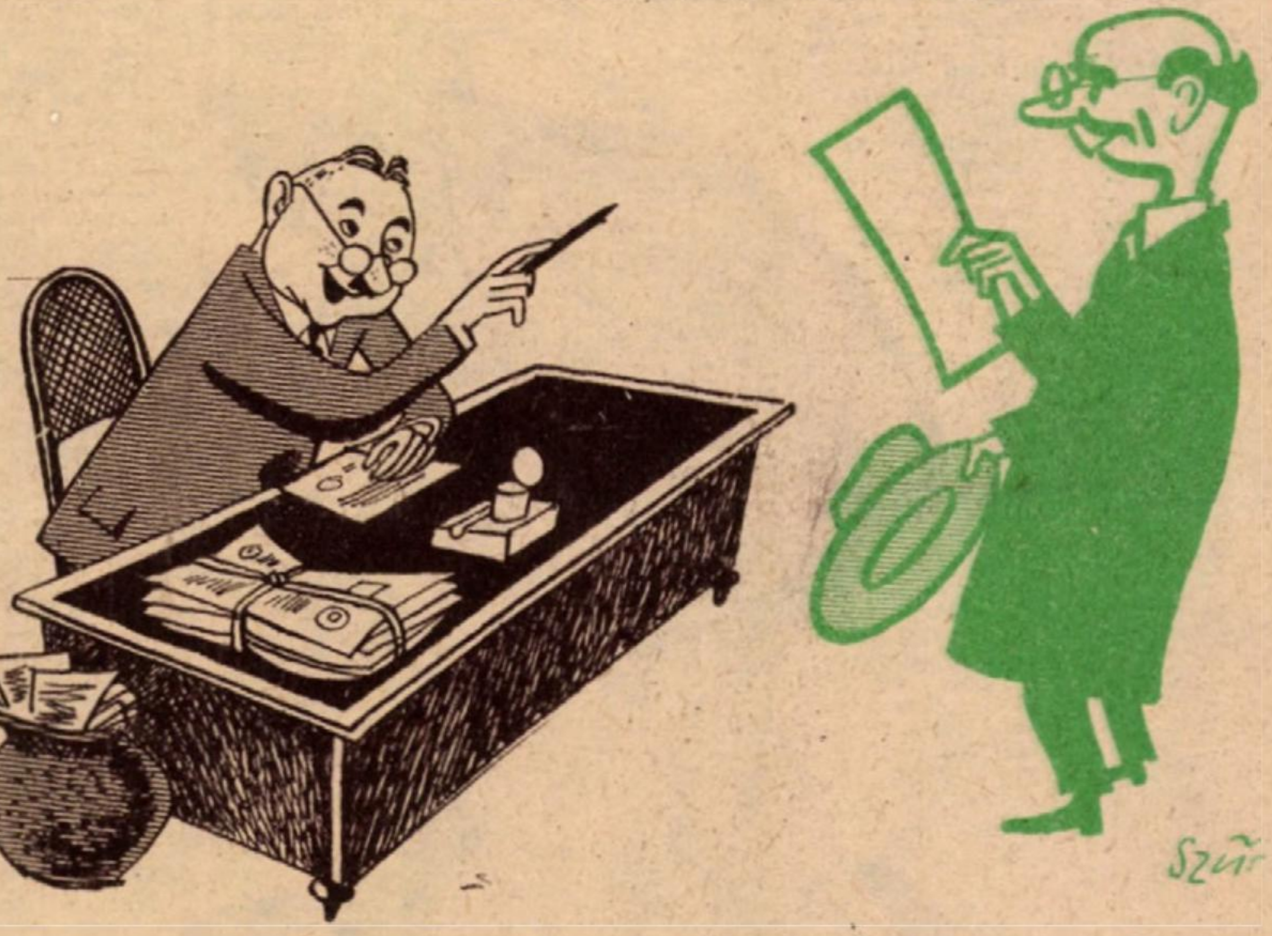
1. Józan emberek világa,

2. Őrültek világa.

NYOMDAI VICC

(Fekete, illetve zöldnyomású ívet kell kitölteni az általános adóösszeírásnál.)

Adóhivatalnok: Ne is szóljon, ön iroda-, műhely- vagy raktárbérlő, esetleg jogi személy, hiszen zöldnyomású!

Mire jó egy ilyen ember?

Gumi Géza szörnyű beteg ember! Jelenleg 97 kiló, arca pirospozsgás, nem tudja begombolni a kabátját, összes ingeit kihízta, félkézzel felemeli az íróasztalt, mikor a hivatal költözik, ha a rakodókocsi nem jó oldalra állt az épület elé, megfogja és lóval együtt átteszi a másik járda mellé. Mikor a lépcsőn felmegy, a házban lépteinek hatására levonulnak az óvóhelyre. Sokszor meséli, hogy egyszer 12 embert vert meg egyszerre, amíg háromnak a torkát szorongatta, addig a másik hárommal félholtra verte a maradék hatot. S mivel ez a fronton történt, még vaskeresztet is kapott, amiről valamikor minden aktivitása ellenére se tudott annyit beszélni, mint amennyit ma hallgat róla.

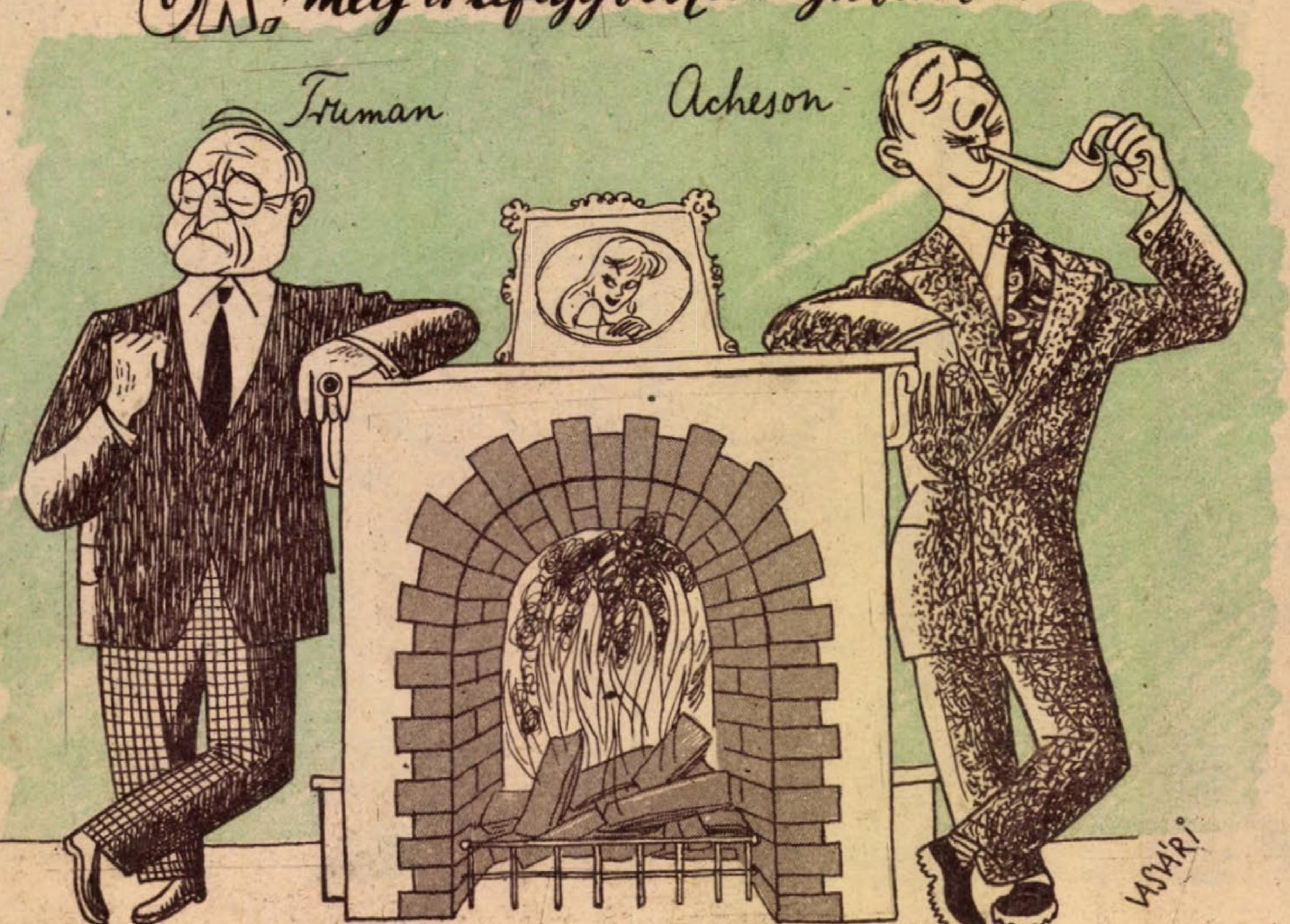
Gumi becsületes ember. Nem szeret feltűnni. Nem is érti, miért dolgoznak egyesek úgy, hogy fényképeiket kiakasszák? Jobb a szerénység. Ő nem is akar feltűnni munkájával. Vigyáz, nehogy áldozatkészségéért megdícsérjék, inkább 8 után jön 9 perccel és 4 előtt távozik 20 perccel a hivatalból. Ha felajánlásról van szó az osztályán, hascsikarása támad és elindul a gyalogkirályok útján.

Nem is hinné az ember, hogy ez a szegény Gumi milyen beteg. Ha pártnap van, fáj a feje. Ha kollektív mozilátogatásra szervezik, fáj a szeme, nem látja a vásznat. Ha kivonulás van a békéért, gyomorgörcs bántja. Mikor MHK-zni hívják, a csúz nem akar kiállni már hat hónapja a lábából, azért is fogyott le 97 kilóra, holott volt ő már 90 is. Szombaton este nem jöhet táncolni a vállalati összejövetelre, mert a vakbele már napok óta irritálja, ha ugyan ekkora dübbencs embert mer irritálni egy kis vakbelecske. Igaz, hogy vak és nem látja, milyen ember ez a Gumi, különben otthagyta volna már rég. Szabadságharcos kiképzésre az ő bilgerijével kérem nem lehet menni, mert néhol vékony a talpa, néhol meg nincs is, mondja és vidáman megrecsegteti mind a három talpát. Rádiót sajnos nem hallgathat, mert fültokmirigy-gyulladása van már egy éve, ezért nem lehet a rádiószemináriumra beszervezni. Szabad Nép-körön már régen felszólalt volna, de orbáncos volt az arca és húzódik a bőre, ha hangosan beszél. Vasárnap kirándulnia nem lehet, mert az orvossal is igazoltatni tudja, mennyire árt neki a friss levegő.

Tehát: feje fájós, szeme rossz, gyomra görcsös, lába csúzos, vakbele gyulladásos, talpa lyukas, füle tyüket, arca orbáncos, tüdeje gyenge. Szegény ember! Még ráadásul egészséges is.

Alföldi Imre

ŐK, meg a lefegyverzési javaslat

Truman: A Békevilágkongresszus lefegyverzési javaslata elfogadhatatlan, mert úgyse tartanák be.

Acheson: Miért? Ki ne tartaná be?

Truman: Például mi.

Mi ez?

Nyugtalan lázálom töltöttkáposzta-vacsora után? Nem!

Őrült fotografus technikai trükkje? Nem!

Marslakók ünnepi népviselete? Nem!

Előkelő elmegyógyintézet formaruhája? Nem!

Hanem:

Ilyen maskarákban járnak legújabban a pihentagyú amerikai divathölgyek.

A férfiak egyenjogúsága felé!

A nemek egyenjogúsága egyre inkább közeledik Hollandiában. Julianna királynő, aki hivatalos látogatást tett Angliába, magával vitte férjét, Bernhard herceget is, akit erre az időre felmentett a házimunka alól. Bernhard herceg, aki már eddig is fontos biológiai tisztséget töltött be a holland uralkodóházban, boldogan vette tudomásul, hogy a királynő elviszi magával angliai látogatóba.

— Mindent el fogok követni — mondotta — hogy bebizonyítsam: mi férfiak érdemesek vagyunk arra, hogy napirendre vegyék egyenjogúságunkat. Nem vonjuk kétségbe, hogy az uralkodás nehéz munkája mégis csak nőt kíván meg, jó azonban egy férfi is a ház körül. Indokolatlan volt a férfiak lenézése. Sértő volt az afféle szólás-mondás, hogy kopasz fej, rövid ész, vagy férfi verve jó, meg ilyesmi. Most is kiderült, hogy férjnek mégis csak a férfiak a legjobbak, s kellő neveléssel sok hasznos szolgálat elvégzésére alkalmasak. Különösen kitűnnek a házkörüli és a királyi ház körüli munkában.

Hivatalos jelentés szerint a királynő új ruhát csináltatott Bernhard herceg számára a látogatás alkalmából.

A Vejnisz rágógumi dícsérete

A rágógumi, melyet kezdetben a gumiföldek munkásai a fagyökér mellett ebédpótlásul rágtak, óriási pályafutást tett meg. Ma már minden valamirevaló amerikai rág s a bennszülöttek hajdani kosztja cukorral ízesítve remek csemegévé lépett elő. Maga Truman elnök is beszédei alatt a Vejnisz-féle gumit rágja. A rágógumi kifejleszti a gondolatokat; élesíti az elmét és megszünteti a vakbélirritációt.

Kit vakbele noszogat,
Vejnisz-gumit szopogat.

A rágógumitól bájos lesz a nő, markáns a férfi, gyermeki a gyerek s a csecsemőből csecse nő lesz vagy csecse férfi.

Oké baby, ne szopj cumit,
Rágjál Vejnisz kutyagumit.

A rágógumi fejleszti az ízlést, a hallást, a szavalást s a kultúrát mérföldekkel viszi előre.

Kulturált lesz gyomra, bele,
Vejnisz rágógumit bele!

A rágógumitól az ember kiváló sportsman lesz, elsősorban ugrásban, de Klenick, a jeles középtávfutó is rág, aki a következőkép nyilatkozik:

— Minden eredményem a Vejnisz-féle rágóguminak köszönhetem, ruganyossá tette a lábam, a hasam, és úgy futok, mint a nyúl, akit kerget a pandur.

All right, miszter Klenick, good bye, tehát Vejnisz nélkül nem futás a futás.

A rágógumi elősegíti a túlvilági üdvösséget is, legyen kvéker, metódista vagy baptista, aki Vejniszgumit rág, arkangyal le[illegible] vagy szeráf.

Mennyország az álmunk álma,
Megyünk bele gumit rágva.

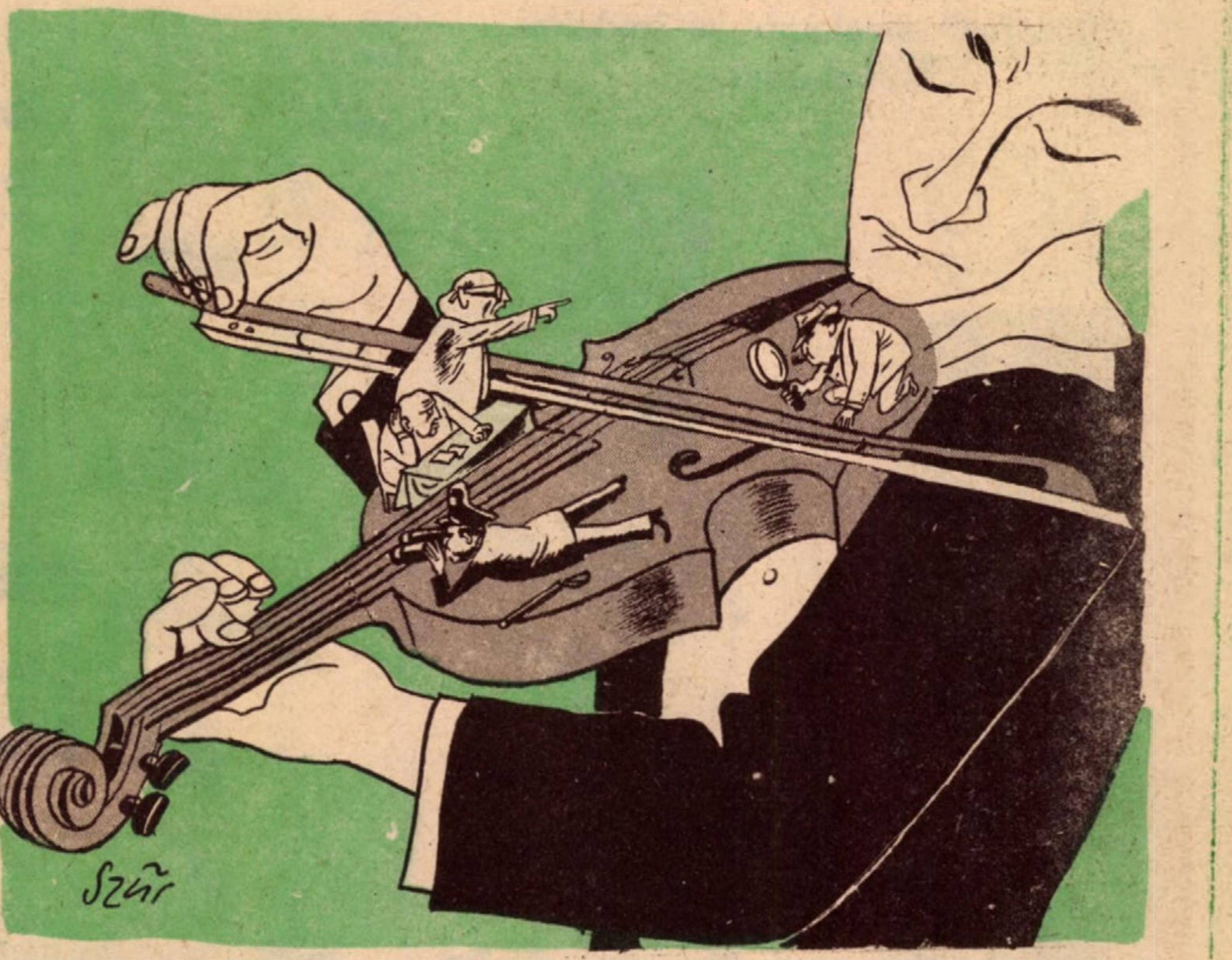
Lehet még a rágógumit százfélekép dicsérni, természetesen csak a Vejniszt és nem az Atomplax-, Reboru-, Wright- és Lainor-féléket, melyek közönséges gumik s használt cipő-sarokból és öreg hócsizmákból készülnek. Tehát:

Gumiban a Vejnisz vezet,
Jegyezze meg ezt a nevet,
Agyba, székbe, koporsóba,
Rágicsálni nagy élvezet.

Egy faliujságfelelős töprengése:

— Érdekes! A multkor időben szóltam mindenkinek, hogy miről írjon cikket, mégsem írtak! Később pártnapon úgy általánosságban felvetettem, akkor se írtak! A mult héten nem szóltam időben, csak a faliújság megjelenése előtt egy órával, hogy írjanak, ennek ellenére se írtak... Ezen a héten egyáltalán nem szóltam, mégse írt senki!... Mit lehetne ezekkel az emberekkel csinálni?

Üldözik a haladó művészeket Amerikában

Az Amerikaellenes Bizottság elnöke: Helló, ez az akkord nagyon Amerikaellenesen hangzott!

Éjfél után 2 órakor

Kulák: Ilyenkor szeretem a falut, mert nem dolgozik senki!

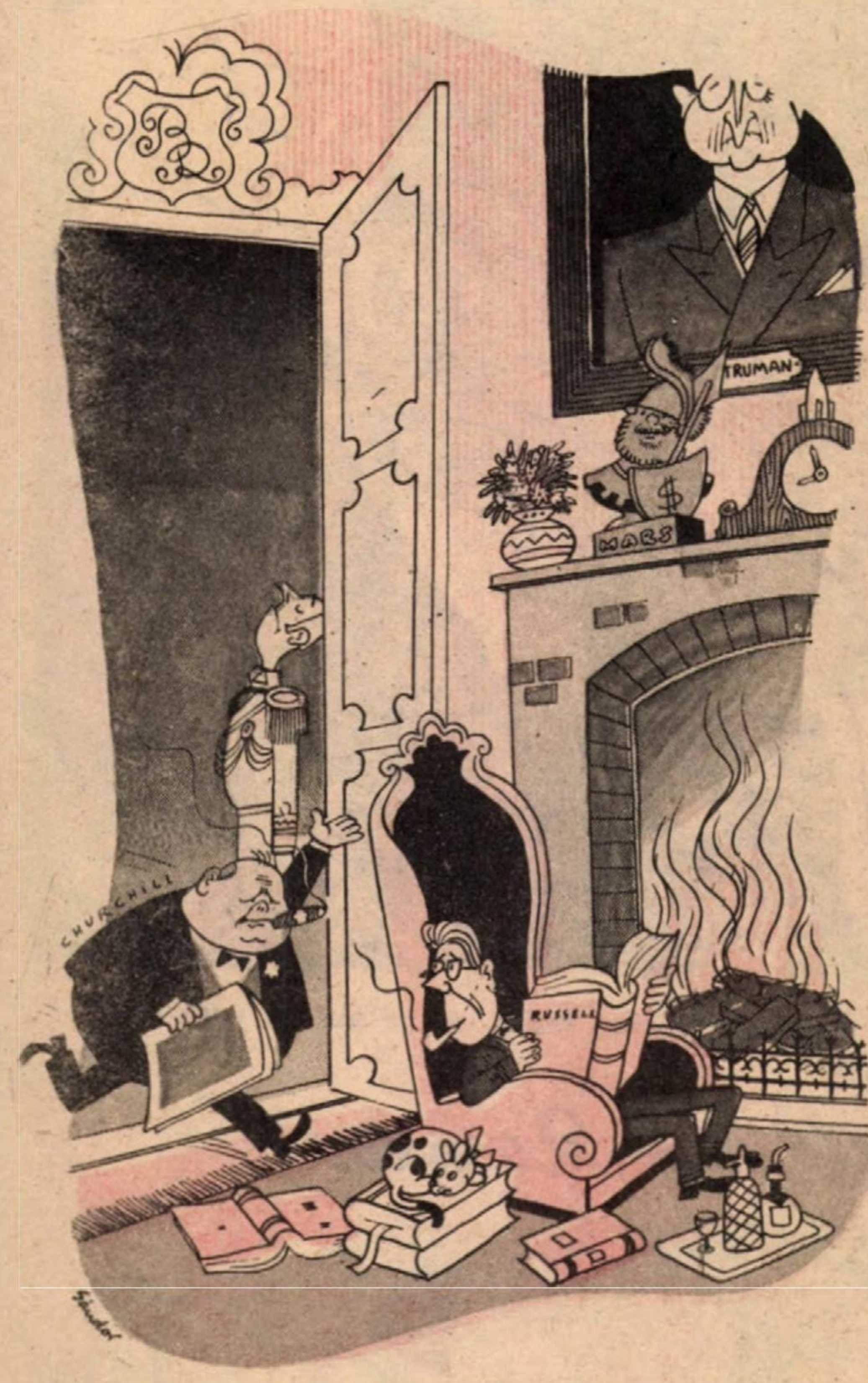
Az ókorban

- Elromlott a homokórám, Flavius!
- Talán egy porszem ment bele, Tullius...

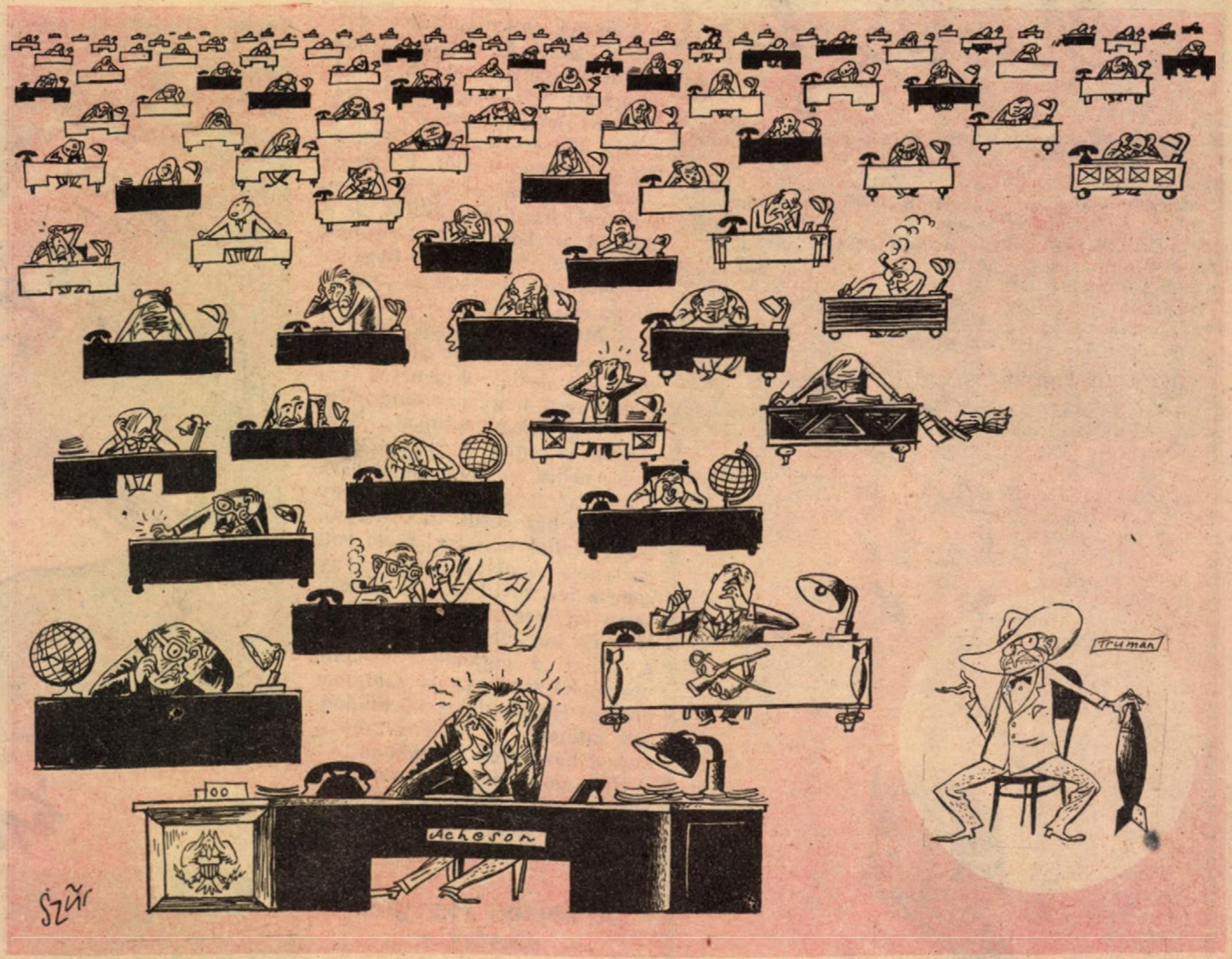

Bertrand Russell reakciós angol „filozófus“ megkapta az irodalmi Nobel-díjat.

Churchill: Na ugye érdemes háborúra uszítani?!...

Beteg AGYTRÖSZT

Truman: Ez az én agytrösztöm. Ez a hatszáz ember most azon töpreng, hogy milyen ürüggyel utasíthatnánk el a varsói békejavaslatot.

Le a bürokráciával!

Kényszertárolás némi bírsággal

A termőtalajba okvetlenül szükséges a műtrágya, a műtrágyába a szuperfoszfát, a szuperfoszfátba pedig a kénkovand. Ez eddig világos. Ez okból a Hungária Vegyi- és Kohóművek részére 1948-ban 211 kocsirakomány kénkovand érkezett és hogy ne unatkozzék, vele jött egy kocsirakomány ólom is.

A küldeményt az akkori külkereskedelmi szerv, a Kelimpex hozta be és így ugyancsak neki kellett volna a „vámindítványt“ is benyújtani. Annál is inkább, mert 1949. októberében megjelent egy kormányrendelet, amelynek értelmében az ilyen indítványt elmulasztó vállalatokat komoly pénzbírságokkal lehet sujtani. Még eddig is világos.

Ám a jó Kelimpex nem vesződött az indítvánnyal, hanem sürgősen felszámolt, utána jött a vízözön és a Masped. Hogy a Masped a vámolással kapcsolatban minő intézkedéseket tett, azt azóta is sötét titok fedi és fedni fogja minden bizonnyal az idők végezetéig. Ez már kevésbé világos.

Ám, hogy kétszáztizenegy kocsirakomány kénkovandot mégsem lehet minden következmény nélkül csak úgy egyszerűen szuperfoszfáttá feldolgozni, bizonyítja az a tény, hogy a Központi Vámigazgatóság 1950. júliusában megeresztett egy átiratot a Pénzügyminisztérium II. F. ügyosztályához, amelyben bejelentette, hogy az említett küldemény vámindítvány hiányában egy 1924-ben kelt s azóta már hosszú szakállat eresztett rendelet értelmében „kényszertárolás keretében nyilvántartásba vétetett“. Ez utóbbi roppant tiszteletreméltó, de egyáltalán nem világos.

A Pénzügyminisztérium sem habozott sokáig, hanem már szeptemberben átírt a Nehézipari Minisztériumnak és kérte az ügyben ludas személyek sürgős felelősségrevonását. Egyúttal zárójelben megemlítette azt is, hogy a Hungária Vegyi- és Kohóművek által fizetendő bírságdíj összege nem nagyon szívbajos, mert már

eléri a 70 millió (ez nem vicc: hetven millió)

forintot.

Egyelőre ennyit tudunk a dologról. Viszont nem tudjuk, hogy mi történt az egy kocsirakomány ólommal, hogy a felelősök elnyerték-e méltó büntetésüket és hogy a Hungária Vegyi- és Kohóművek megfizették-e a potom 70 milliós bírságdíjat?

Ellenben tudomásunk van arról, hogy a 211 kocsirakomány kénkovandot már régen szuperfoszfáttá dolgozták fel, a szuperfoszfátból műtrágya lett, a műtrágya közreműködésével pedig finom, acélos gabona. Mert a természet szerencsére nem ismeri a bürokráciát.

S. A.

Akinek inge — vegye magára!

Kérjük azokat az intézményeket és vállalatokat, amelyeknek ügyét ebben a rovatban közöljük, értesítsék a Ludas Matyi szerkesztőségét, hogyan intézkedtek a szóbanforgó bürokratikus visszaélés megszüntetésére.

Halak, egerek és emberek

Ki ne emlékeznék rá, hogy tavaly milyen gyönyörű halakat tudott venni karácsonyra a Közért üzleteiben? Nem is volt nagyon drága a hal, de úgy látszik mégsem volt elég olcsó ahhoz, hogy az egész halmennyiséget eladják. Szóval megmaradt $6^1/_2$ mázsa hal, amit — nem tudom miért? — nem lehetett a Közért boltjaiban meghagyni. Két-három napra át kellett adni a $6^1/_2$ mázsa halat egy hűtővállalatnak, ahol a halak megfelelő hőmérséklet mellett ugyanabban az állapotban fognak megmaradni.

A halak olyan jól el voltak helyezve a hűtővállalatnál, hogy egyetlen panaszos szó sem hagyta el szájukat s így nem lehet csodálkozni rajta, hogy a hűtővállalat is megfeledkezett róluk. Az első 2—3 nap után jött a második, aztán a harmadik. Többször 2—3 nap, sőt sokszor 2—3 nap telt el. Összesen öt és fél hónap. Akkor a hűtővállalat rájött, hogy kölcsönhalak feküsznek nála. Hamar — 5 és fél hónap elmultával — visszaadta a halat a Közértnek.

A Közért nagyon megnézte a visszakapott halat. Megnézte, megszagolta és megmérte. A megnézés eredménye: a hal egérpiszokkal volt tele. A megszagolásé: a hal egyrésze romlott volt, a megmérésé: a hal másrésze nem volt meg. Megették az egerek, amelyek szemmelláthatóan kibírják a csökkentett hőmérsékletet is.

Most megy a vizsgálat az emberek és az egerek ellen: Valószínűleg el fogják bocsátani állásaikból az egereket.

Gábor Andor

Ferunion kontra Lampart

Ha a szerződés, amit egyik üzem a másikkal köt, elég nagy papírra van írva, akkor az egyik vagy a másik üzem, vagy mindakettő, be tud takarózni vele. Ilyen szerződést kötött a Ferunion külkereskedelmi vállalat a Lampart Zománcárugyárral, hogy a Lampart 65 tonna zománcedényt szállít neki.

Mindenki meg volt elégedve: szép nagy szerződés...

Hogy mi van benne, azt csak akkor nézték meg, amikor a Ferunion arra kérte a Döntőbizottságot, kötelezze a Lampartot a 65 tonna zománcedény leszállítására? Minek? Kérdezte a Döntőbizottság, s a Ferunion erre nem tudott azzal felelni:

— Hogy eladjam!

Mert a Ferunion már az év elején tudta, hogy nem tud 65 tonna zománcedényt eladni. Mégis megkötötte a szerződést, melyet a Lampart alá is írt, pedig tudhatta volna, hogy a Ferunionnak nem lesz szüksége a 65 tonna zománcedényre, melyet a Lampart nem is gyártott meg.

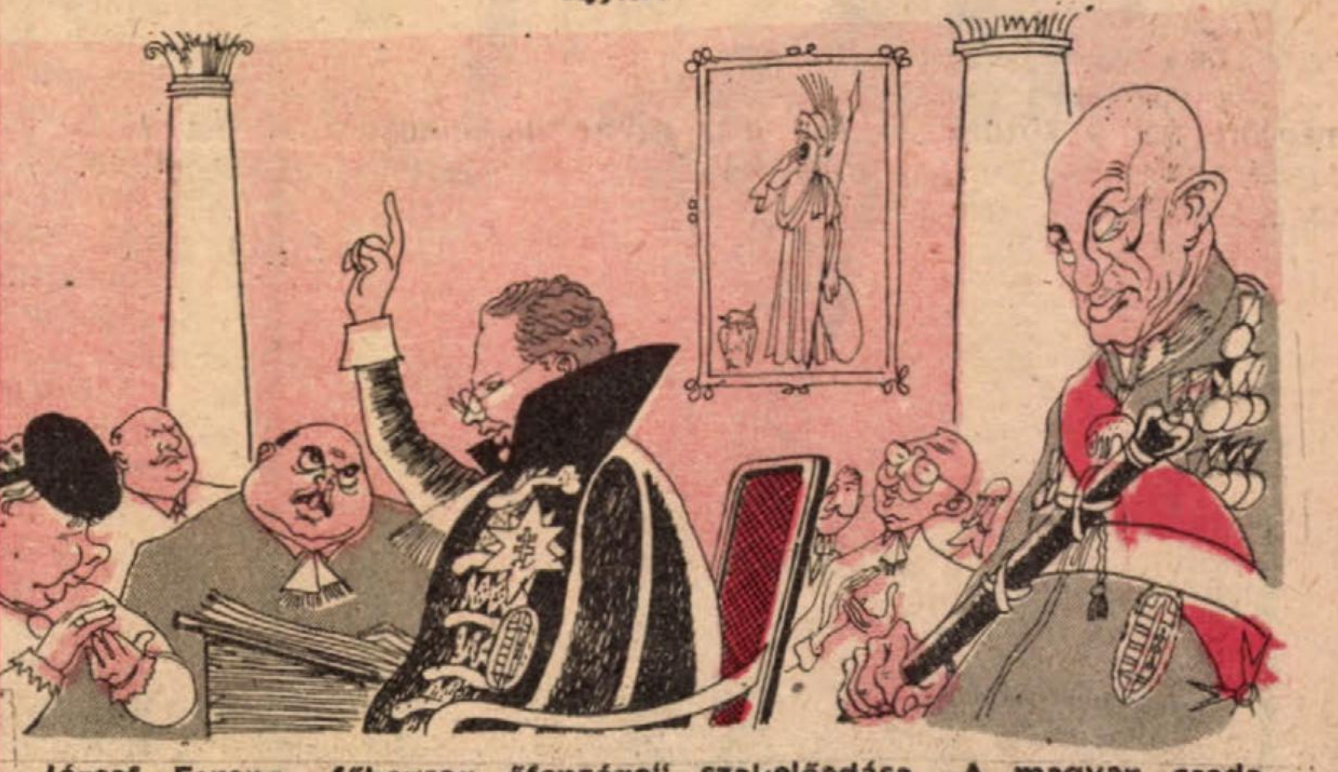
A szerződést addig vizsgálták, amíg megállapították, hogy mindakét fél olyan szerződést írt alá, amelyről tudta, hogy nem tudja teljesíteni. De a Döntőbizottság még rájött arra is, hogy a Ferunion lemaradt a tervteljesítésben s ezért igyekezett látszatszerződéseket kötni, hogy ezzel igazolja lemaradását. A Ferunion tudta, hogy a Lampart nem képes 65 tonna zománcedényt gyártani. Tehát megfizeti a kötbért.

De viszont a Lampart is tudta, hogy mire képes, mire nem. Ám azt hitte, hogy a Ferunion lesz ludas, mert nem tudja a rendelést „berészletezni“. Tehát megfizeti a kötbért.

A kötbért, persze, egyik sem kapta meg s mindakettő „rosszul keresett“ az álszerződésen.

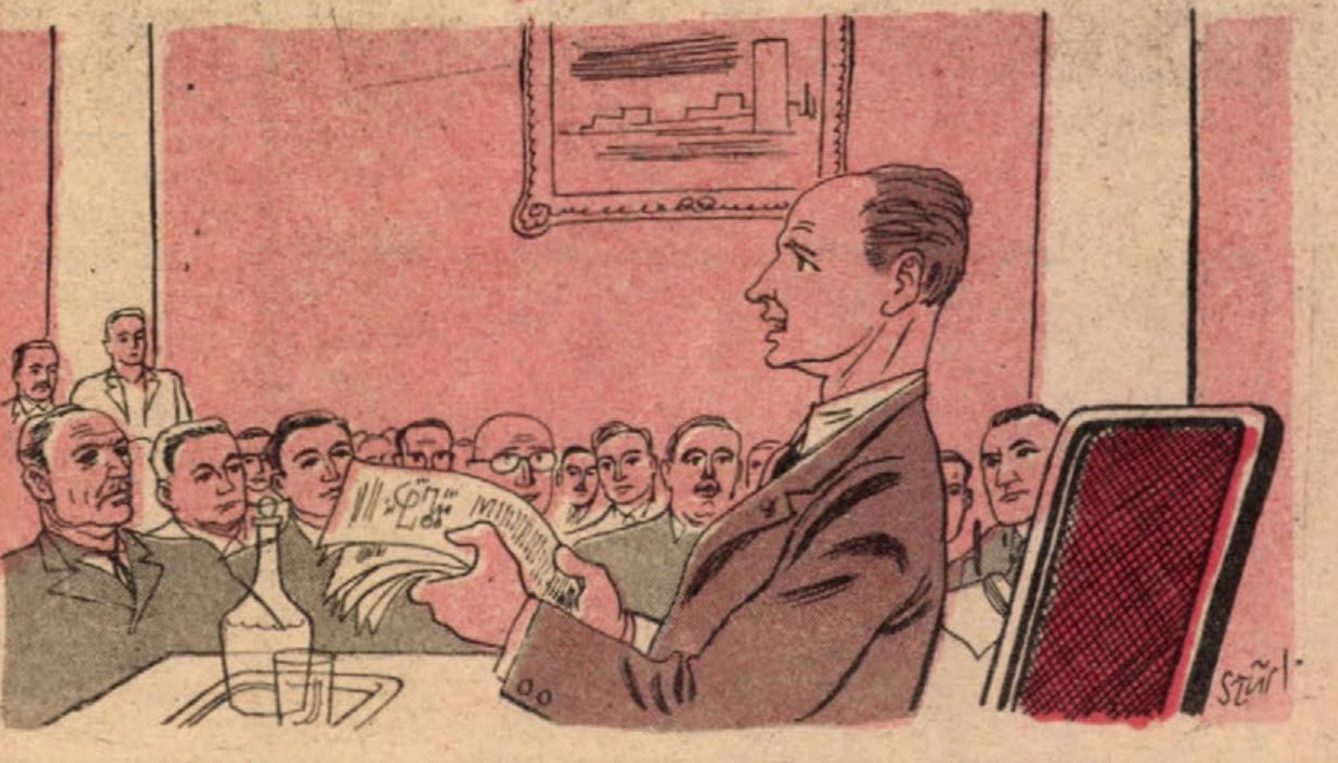
Magyar Tudományos Akadémia

egykor

József Ferenc „főherceg őfensége“ szakelőadása „A magyar csodaszarvas faji felsőbbrendűsége“ címmel

és most

Előadás a nyersanyagkutatás fejlettebb módszereiről.

Élelmiszert rejtegetnek a kulákok

— Nem tudja, melyik házban lakik Zsíros Zsigmond?

— Hát, ha felismeri a dohos liszt, a romlott kolbász, a záptojás, meg az avasszalonna szagát, akkor menjen csak a szag után.

Mese a dugsegélyről

...Enekkarnak ötven tagja — hangját még csak ingyen adja, — ámde minden más egyebet — forintért mér, hogyha lehet. — Ki próbára hivatalos — úgy a Teri, mint a Lajos, — nekifog a mondókának. — „Karénekre gyalog járjak? — Villamospénzt a kezembe, — különben nem érkezem be. — Ha magamat felhevítem — drága hangom elveszítem. — S ki énekel majd, ha nem én? — Talán biz a Riska tehén? — S estefele, hazafele — a villamos dugig tele. — Nem ülhetek abba bele — Belefúj a Mátra szele — Taxipénz kell este nekem, — nehogy hangom odalegyen. — Javamra csak taxi válik, — Fizessétek Soroksárig!" —

A füllentés néha öles, — Fizet a köz, mint a köles. — Mindig van, ki megszavazza: — fizessen a kultúrkassza. — Mert: —„Különjuttatás — jobb, mint bármi más, — Nem vitás!...

...Zenekarnak ötven tagja — fülhallását ingyen adja, — ámde minden más egyebet — forintért ad, hogyha lehet. — Ha teszem fel, kerül szóba — délutáni zenepróba, — szól a prímás felstimmelve: — „Nálam az az elvek elve: — túlóra a zenepróba, — Fizessetek eme módra!" Rákontráznak a kontrások, — fuvolások, trombitások. — Húros, fúvós, egyet akar. — Összhangzik most a zenekar. — A nagybőgős belebőgi: — esküvőre menne ő ki, — lenne ott bor, lenne ott bér, — Ha lemond, hát pénzmagot kér. — Kárpótlás jár, nem is kétes, — Legyen benne tyúk, meg rétes, — mert ő ettől mind elesik, — Zenepróbán mérget eszik! —

A füllentés néha öles, — Fizet a köz, mint a köles. — Mindig van, ki megszavazza: — fizessen a kultúrkassza. — Mert: — „Különjuttatás — jobb, mint bármi más, — Nem vitás!...

...Kultúrgárda ötven tagja — „igaz jussát" az se hagyja. — A jó példát megfogadja — az apraja és a nagyja. — Ha neked jár, nekem is jár! — A jó szíved egyem is már, — ide a dugsegélyből, — Jár annak, ki sokat lép föl. —

— „Én vagyok a primadonna, — Kell egy kis pénz a nylonra — Meg a krémre, vagy a rúzsra: — Legyek ékes bazsarúzsa!"...

Bonvivánnak kötelező: — lássák, mondják, íme, ez ő! A hajában legyen hullám, — vagy átnéznek, mint egy nullán, — Ha az arcán szőr meredez, — nem biztos, hogy sikere lesz. — Nincsen szépség forint nélkül, — Vagy fizetik, vagy nem békül! — Hízókúra, fogyókúra, — drága dolog a kultúra! —

A füllentés néha öles, — fizet a köz, mint a köles. — Mindig van, ki megszavazza, — fizessen a kultúrkassza. — Mert: — „Különjuttatás — jobb, mint bármi más — Nem vitás!...

...Sportszakosztály olyan éber — mint kocsmában a kuccséber. — Labdarúgók felfigyelnek, — úgy gügyögnek, mint a gyermek: — „Nekem is a dugsegélyből, — Énhozzám más úgysem ér föl. — Sokba kerül, bárki lássa: — lábikráim ápolása! — Kezelem én azzal, ezzel — olykor egy kis duplaszesszel"! —

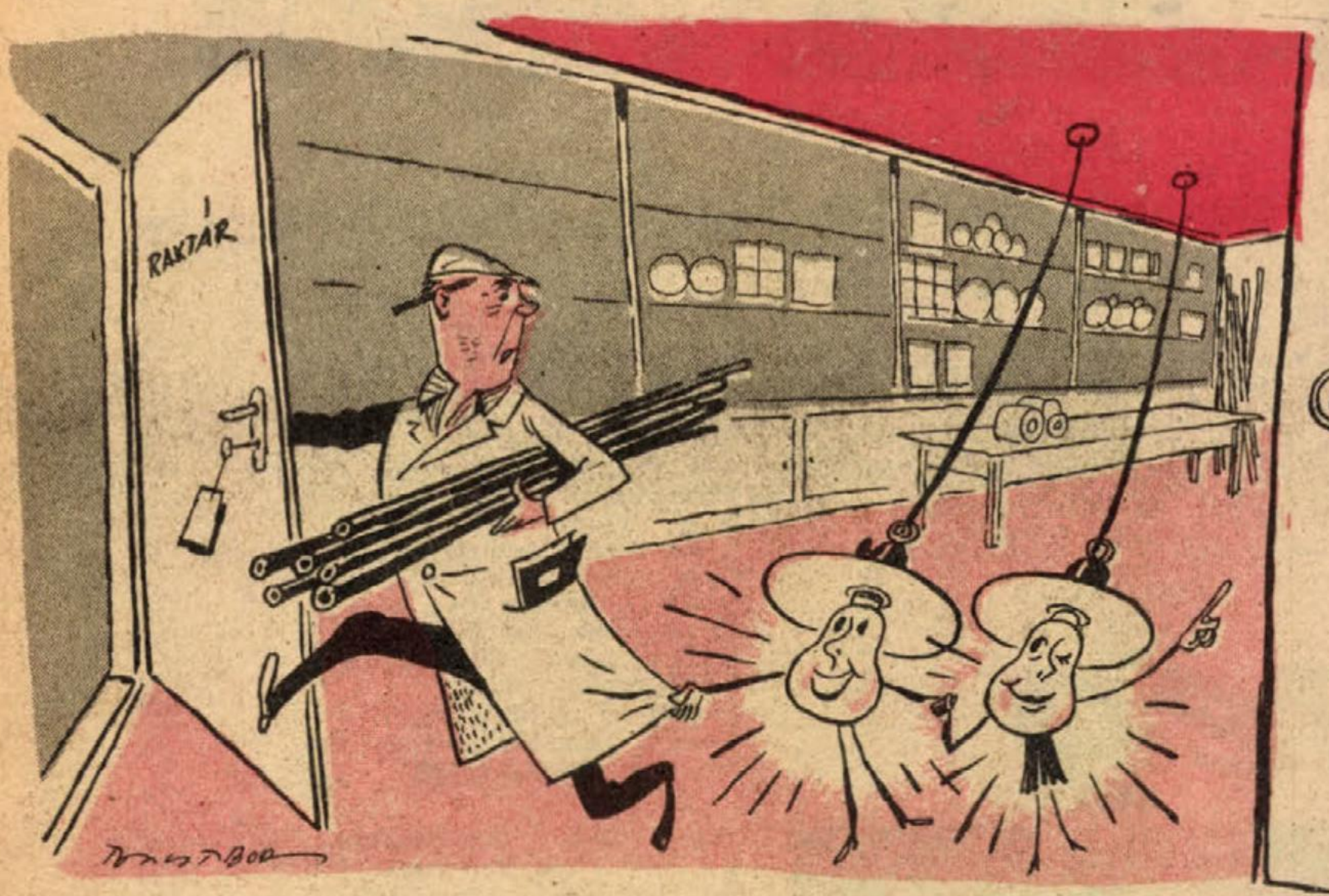
Birkózók is észbekapnak, — efféléket mondogatnak: — „Beadtam a kulcscsontomat, — Kiköptem már 3 fogat. — Szegény orrom, szinte selejt. — Betört fejem gyorsan felejt, — Hamar egy kis lelki támaszt — Üres zsebem várja már azt"! —

Dugsegély kell áldomásra, — újabb siker-állomásra — győzelemre és bukásra — Fogy a közpénz, mint a kása!...

Igy volt ez a csali mese. — Vélték: nem lesz vége sose. — Esze megjött ám a köznek — Ma már szinte megütköznek, — ha valaki dugpénzt kérne, — s a pokolba küldik érte. — Mert: — „Különjuttatás: huncut ámítás — Nem vitás!" —

K. Tóth Lenke

A két takarékos 60-wattos

— Halló szaktárs, szíveskedjék eloltani a villanyt, mi nem félünk a sötétben...

A legifjabbak is

szeretnének résztvenni a Gyermekgyógyászok Konferenciáján.

A trösztelnök úr sütögeti a pecsenyéjét

Darvas Szilárd

Maszlag nagyban és kicsinyben

Azt hiszem, nem én vagyok az egyedüli, aki érthető érdeklődéssel olvastam a Világosság egyik legutóbbi számának beszámolóját. Dr. Lewis csodaszeréről, amely amerikai híradások szerint mindössze 50 centbe kerül és megszünteti a munkanélküliséget. Bizonyos porról van szó, amelynek bevétele után a páciens jólfizetett álláshoz jut, amint azt a feltaláló, Rockford Lewis, állítja.

Gyanakvó emberek persze nyomban arra gondolnának, hogy itt holmi szélhámosságról van szó, annál inkább, mert eléggé köztudomású Rockford mester egyik kollégájának esete, aki viszont azt tudatta az amerikai nagyközönséggel, hogy egy dollár beküldése ellenében bárkinek elárulja a meggazdagodás titkát. Mikor aztán a különböző eredetű egydollárosokból, összejött egy szatyor pénz, mármint az ő számára, nyomban közölte a páciensekkel a receptet, úgyis mint meggazdagodási titkár a következő tartalmú levelet küldve nekik:

— Tegyenek úgy, mint én.

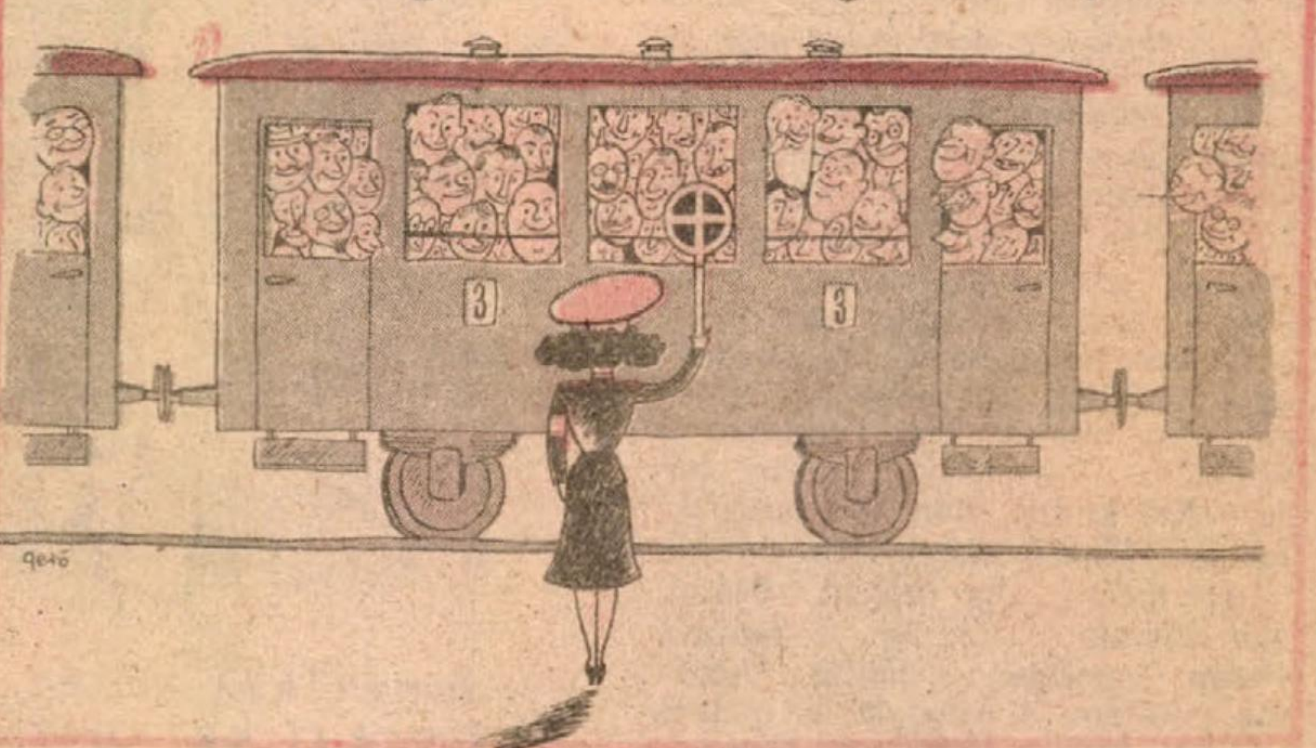
Szerencsére én nem vagyok gyanakvó ember s épp ezért az ügyhöz méltó komolysággal foglalkozom Dr. Lewis csodaszerével. Először is kijelentem, hogy semmi lehetetlent nem találok benne, elvégre Amerikában elég gyakran előfordul, hogy ötven centért nemcsak a munkanélküliséget, hanem magát a munkanélkülit is megszüntetik.

Magát a por összetételét illetően nem kell patikusnak lennem, hogy igen logikus találgatásokba bocsátkozzam, elvégre igazán nem boszorkányság az állástalanságot vegyiúton megszüntetni, csak jó sok munkanélküli kell hozzá és az Amerikában fölös számban rendelkezésre áll. A recept tehát a következő: Marshallizált államok nyakára sózott tojásporból kivonjuk a nyakat és a sót, a többihez némi hollywoodi maszlagot keverünk, majd Koreában megsebesült amerikai katona Trumanra vonatkozó utolsó megjegyzéseit apróra reszelve, az egészet coca-colával leöntjük. Ezzel kész is a por, jöhetnek a centek, a feltaláló halálra keresi magát a Patikán és ő lesz a Centatya.

Az adagolással persze vigyázni kell, mert túlságosan nagy dózis esetén a páciens egyszerre öt-hat jólfizetett álláshoz jut, amitől túlságosan sűrű lesz a bére és a tőkéseken kívül még néhány piócát kell majd a nyakára rakni.

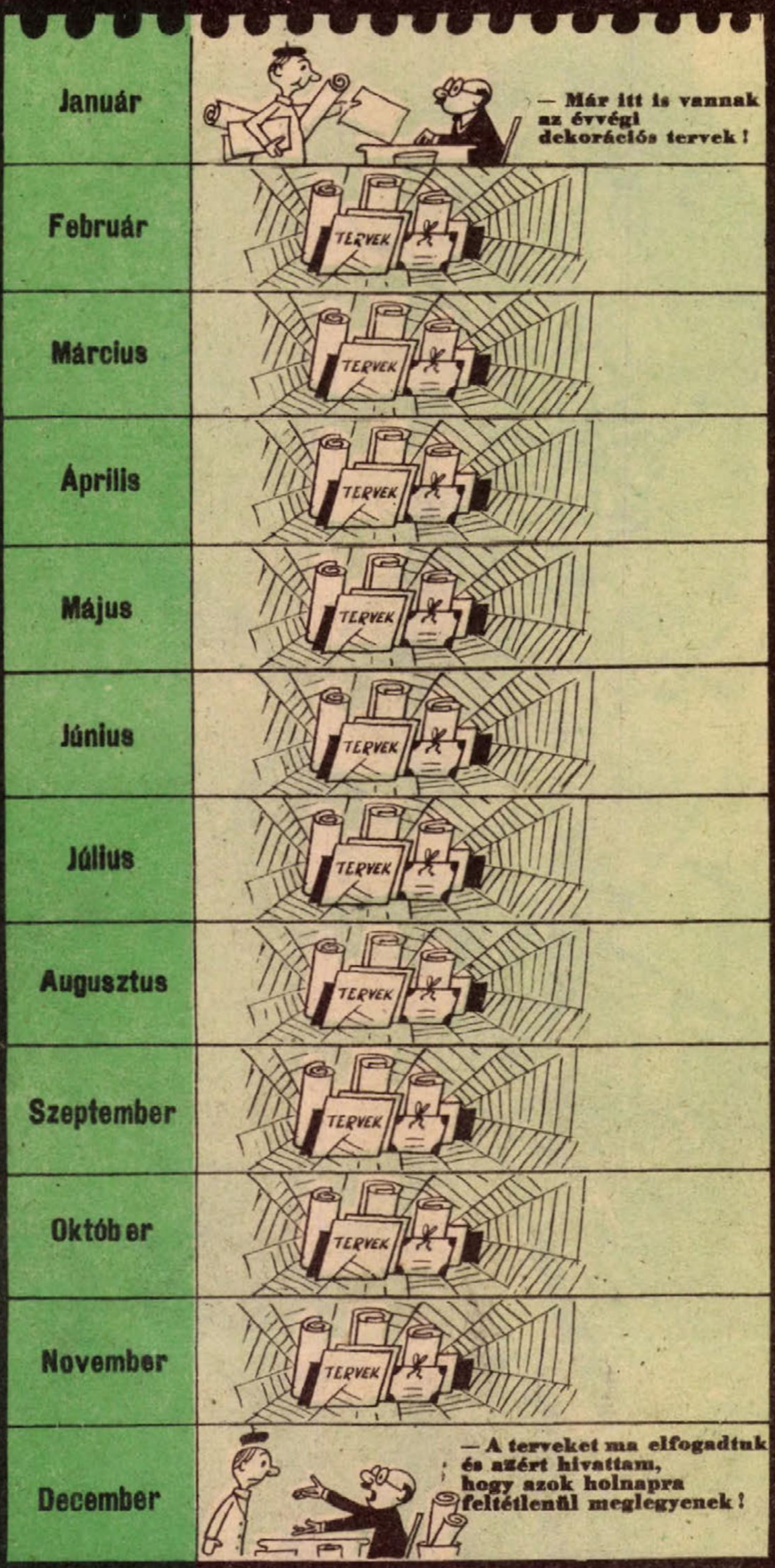
Attól nem kell félnie a vajákos embernek, hogy a törvénnyel meggyűlik a baja. Annyi maszlag és beléndek mellett, amennyit a Wall-Street forgalmaz, nem számít ez a kis por és az érte kapott porravaló.

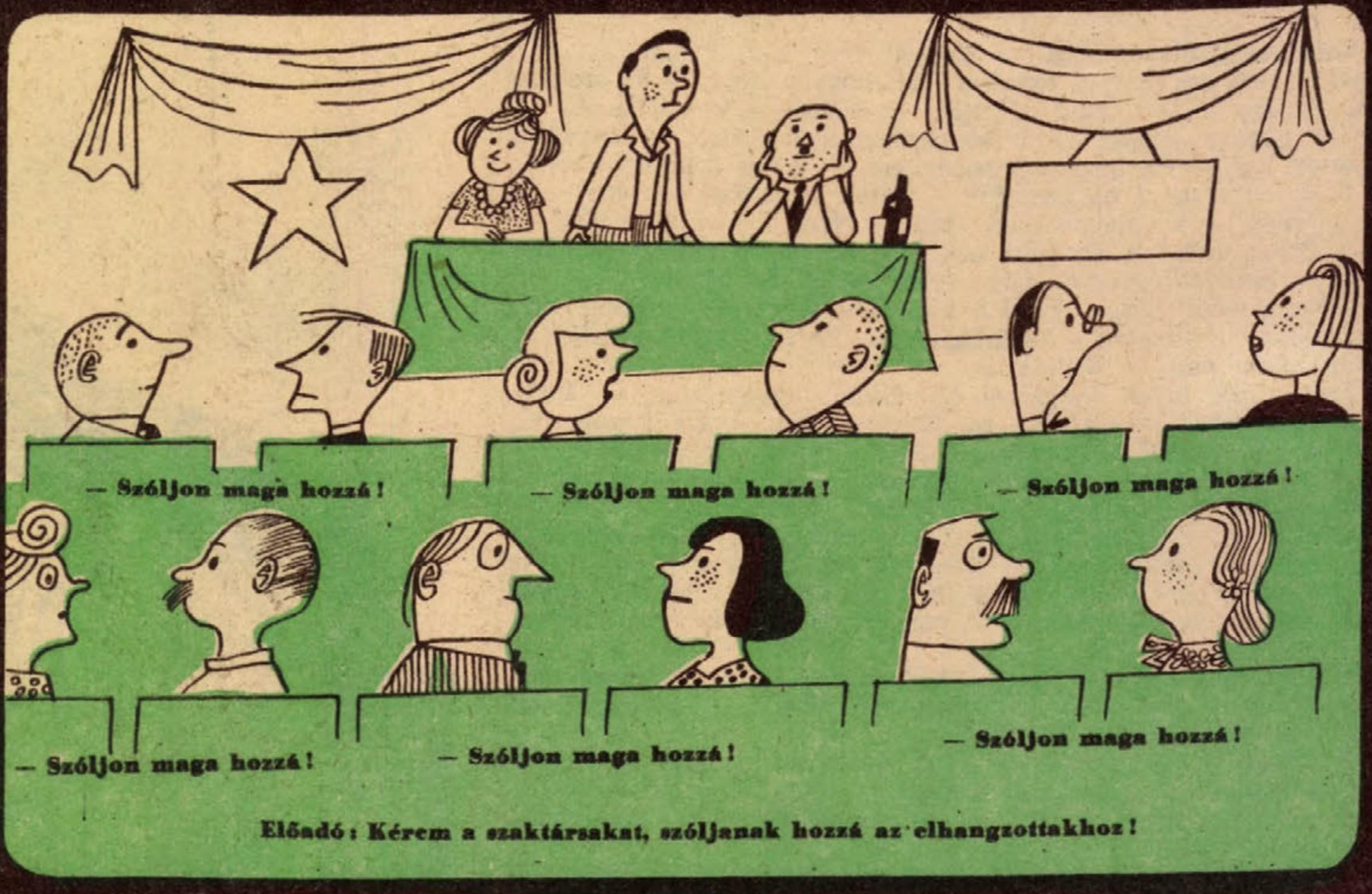
Dunaharasztin teljesít szolgálatot az ország első női forgalmistája

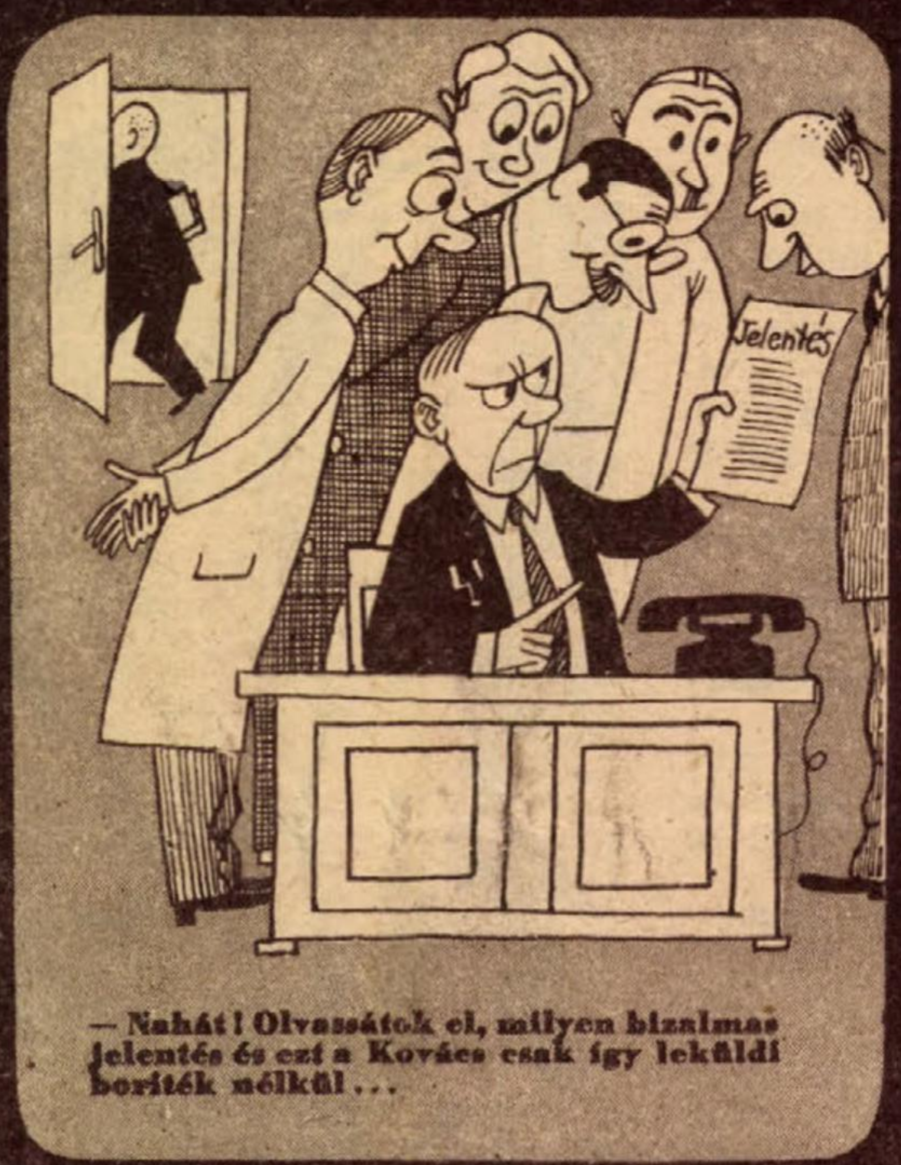

AMINEK NEM SZABAD LENNIE

Kasso-Kaján folytatólagos, rajzos kritikája termelésünk és kultúréletünk néhány hibájáról, azzal a céllal, hogy ezek a hibák mielőbb megszűnjenek.

Megint meghalt egy babona

Írta: Szép Ernő

Igen, nem az első babona, amelyik meghalt mióta élek.

Tudjuk, ha az embernek egy nap kellemetlenségei vannak, bosszúságai, ügyetlenségeket követett el: az ilyen napon azt mondja az ember: ma ballábbal keltem fel.

Szent igazság volt ez mind a mai napig.

Na most, a mai napom, kezdődött avval, hogy mikor a cipőm fölvettem, elszakadt a cipőfűző. Kínlódtam egy darabig. Elvesztettem vagy tíz percet és rém idegessé tettem magamat.

Nahát lemegyek, tessék megint esik az eső. Tegnap nem esett, elvittem az ernyőm csináltatni, azt mondták reggelre meglesz. Persze nincs készen; egész nap ázhatom.

Ahogy kijövök az esernyőstől, jön szembe egy volt ezredtársam, akinek a nevét régen elfelejtettem. Ahányszor evvel a derék bajtárssal találkozom (meg kell állani vele egy percre) mindig szorongok, jaj egyszer majd az orromnak szegezi a mutatóujját:

— Fogadjunk nem tudod már ki vagyok!

Ma különösen félek tőle, mert olyan ideges vagyok; észreveszem szerencsémre az utcai telefont, itt áll a járda szélin. Rögtön elköszönök az ezredtárstól, avval, hogy sürgős telefonoznivalóm van. Benn a fülkében eszembe jut, hogy csakugyan muszáj ma felhívnom valakit. Van mindig egy tantuszom. Bedobtam, tárcsázok, mással beszél. Kis szünet után újra megpróbálom. Mással beszél. (Én mindig megsértődöm, ha mással beszél, akit hívtam.) Csörög a tantusz vissza, lepottyan a földre. Összemaszatoltam a kezemet a nedves talajon, mikor fölvettem. Negyedszer is nekiestem a gépnek. Még mindig mással. Viszont a tantuszom nem esett vissza, bentmaradt. Más azt mondaná, nem az a tantusz, de a bosszúság... én kimondom kereken: fáj az elveszett hatvan fillér.

Hatvan fillér az csak hatvan fillér, hanem tova sietve az eső alatt, elnéztem a pirosra fordult lámpát, egyenesen belementem a forgalmi rendőrbe. Három forintot fizettem.

Búbánatosan igyekeztem a villamos-megállóhely felé, egyszer csak karon fognak. Ki ez? Tehén Tamás ez, a legunalmasabb ember a földkerekségen. És amellett folyton beszél; nem hagyja abba, míg valaki meg nem fojtja majd. Most is rágyujt valami témára; a megállóhoz érünk, jön a villamosom. Kezet adok Tehén Tamásnak:

— Szervusz, én felszállok.

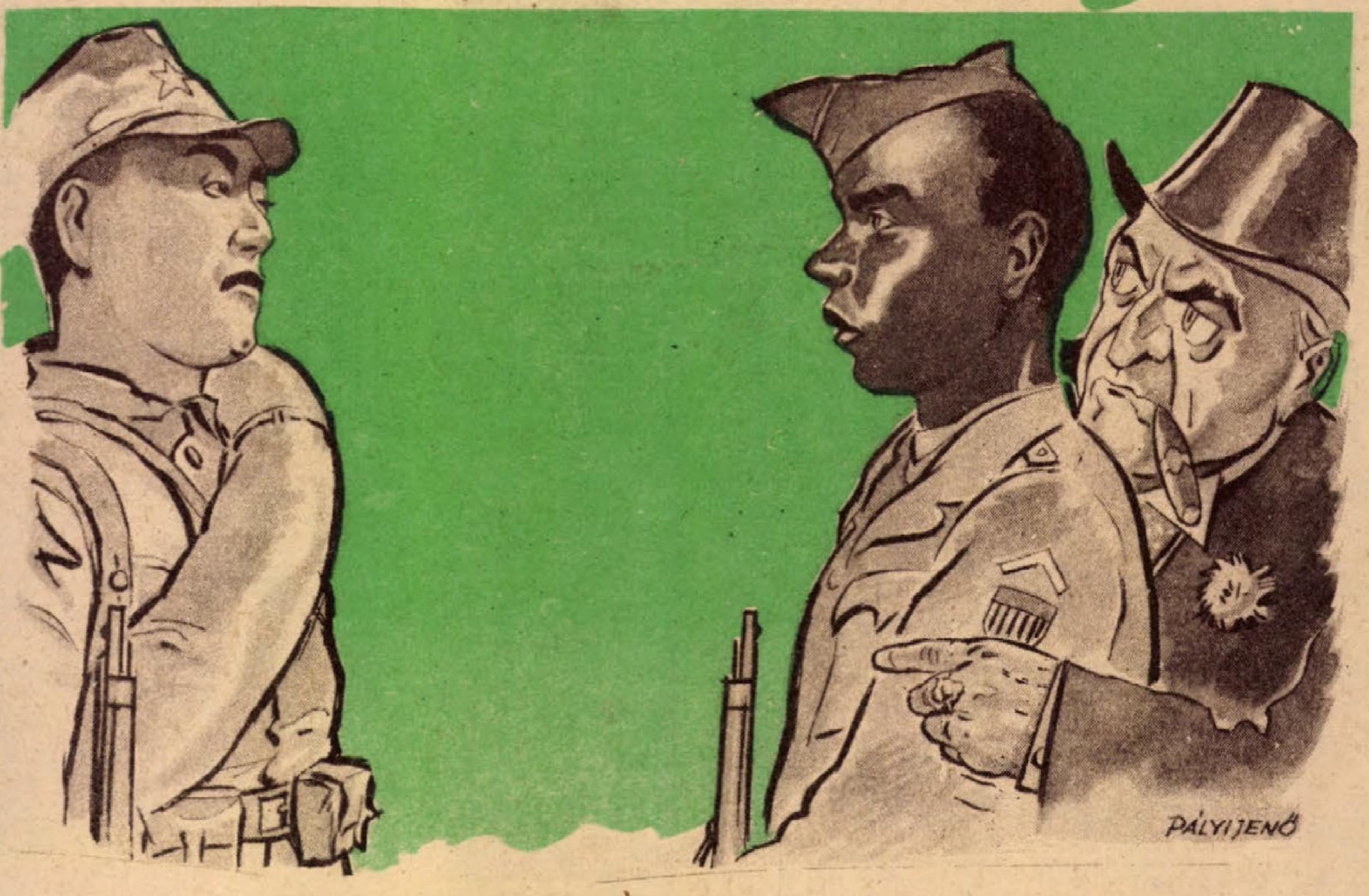
— Én is, kérlek.

Nem elég mindez egy napra?

Sőt sok is.

Csak azt akartam leszögezni, hogy én ma nem ballábbal keltem fel, én jobblábbal keltem fel, becsületszavamra. Ballábbal komplikált dolog is lenne kelnem, mert a ballábam felől a fal van.

Az ellenség

Amerikai tőkés: Látod az ellenséget? Itt áll előtted!
Koreai katona: Ne higyj neki! Az ellenség ott áll mögötted!

Bürokrata Ede balladája

Hol az akták bujdokolnak
S oly magasra tornyosulnak
Hogy minden ügy belefúl,
Óriási papirtenger
Közepén egy régi ember:
Bürokrata Ede úr.
Ám de most belép egy ügyfél.
Összehúzza magát, úgy fél
Nagy szerényen odaáll,
S így szól: tisztelt uram kérném
Itten fekszik egy kis kérvény
Csekély három éve már,
El lehetne tán intézni,
Lenne szíves belenézni...
De Ede úr rákiált:
Jöjjön el a jövő télen
Hiszen felszámolom éppen
Most a bürokráciát!

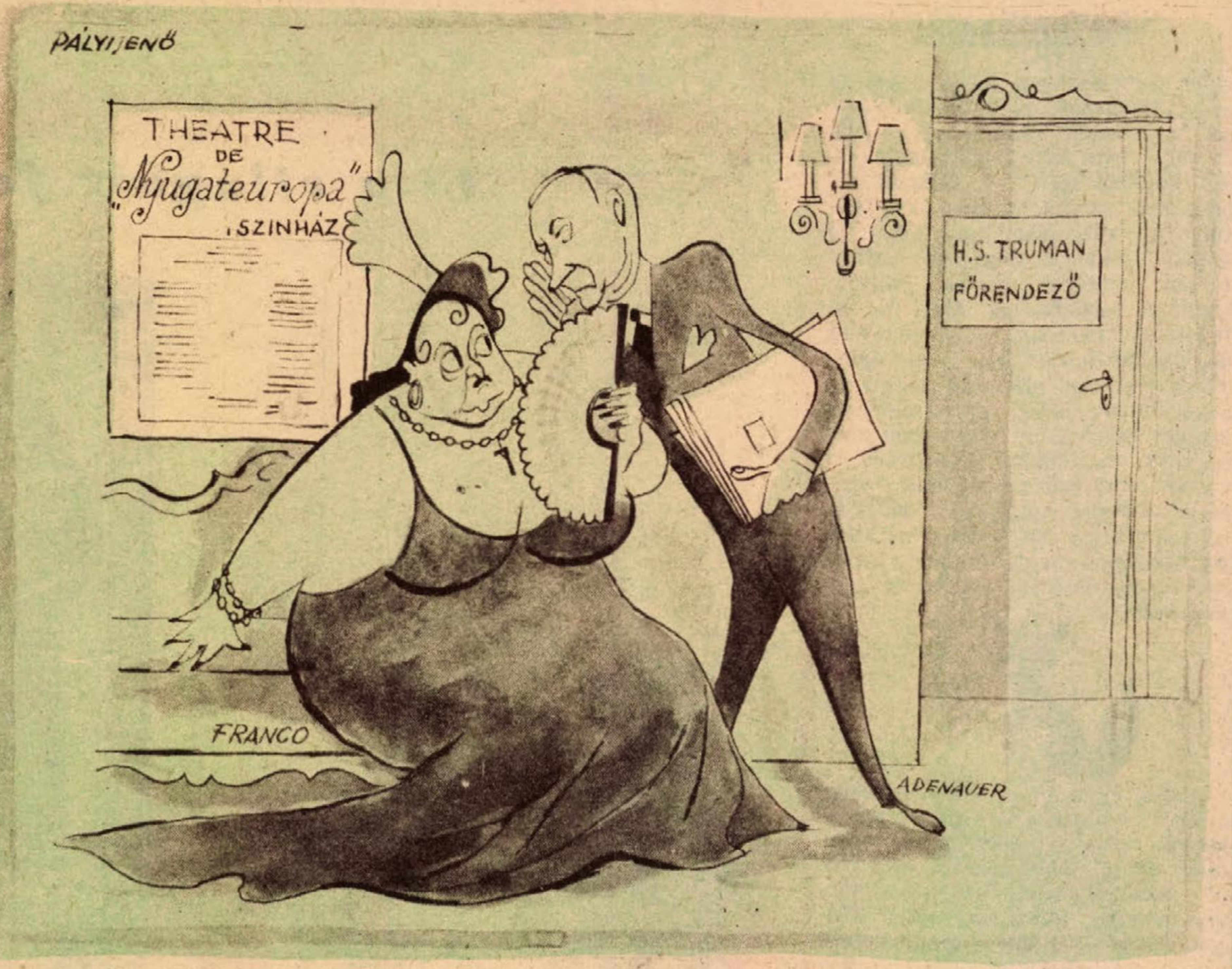
Ügyfél búsan tovaballag,
De lám megint kopogtatnak
És egy másik fél belép.
Ede rögtön rája támad:
A hivatalos órának
Most van kérem vége épp!
Sajnálom — felel az csöndben —
De én a Tanácstól jöttem
S hagyja el ön e helyet!
Ede ránéz, arca sápad,
És megszólal: de bocsánat
Ezt kérem így nem lehet!
Ha velem így rendelkeznek,
Elmegyek én, de mindennek
Megvan a formája már:
Homlokomra számot kérek,
A hátamra egy pecsétet
S írja rám, hogy: irattár!

LOVASZY MÁRTON.

Ludas Matyi

Főszerkesztő: GÁBOR ANDOR
Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA
Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ
Kiadja a Szabadság Lapkiadó-vállalat.
Felelős kiadó: GOLACS ERNŐ
Szerkesztőség: Budapest, V., Honvéd-utca 10. Telefon: 127—750, 128—031.
Kiadóhivatal: Budapest, VIII., Blaha Lujza-tér 3. Telefon: 143—012, 143—017.
Nyomatott a Budapesti Szikra Nyomda offset-körforgógépén V., Honvéd-utca 10.
Felelős nyomdavezető: Radnóti Károly

SÖTÉT ripacsok

— Ne félj Franciska, a főrendező úr gondolt rád, te is szerepet fogsz kapni.
— Mit gondolsz, mi lesz a szerepem?
— Azt most írják Acheson, Bevin és Schuman társszerző urak.

Családfakutatás

Bár csak egy életem van, már többször estem családfakutatásba s Keöczefalvy Tivadar létemre, százszor áldott multamra lepedőt kell vetni. Am az új mult már itt fészkel agyam zugaiban s minden kitöltött ívem hirdeti, hogy proletár atya és szomorúsorsú mosóaszony gyereke vagyok. Az én kérgestalpú ősatyáim alapjában véve géplakatosok voltak, ősanyáim pedig a nagymosás mellett kecskét legeltettek a kopár fennsíkon.

Ugy bizony, színtiszta munkásparasztszövetség terméke a testem, lelkem s merem remélni, hogy ezeket a motivumokat javamra írják s nem maradok ki az előléptetésből. Ime, néhány adat szomorkás életemből:

Atyám kicsinyke géplakatüzem istápolója volt, aki háromszáz dolgozót juttatott zsíros, sőt lekváros kenyérhez. Anyukám pediglen földhöz koppant zsellérlányka, bürgepásztornő volt, akire ma is szeretettel gondol mind a párezer birka, kiket legeltetett a réteken. A nagyatyó meg a nagyanyó, sőt a dédanyák is a kéreggel vont kezűek alcsoportjába tartoztak, szépapám pedig odáig ment a demokráciában, hogy saját kocsisa verte kupán egy Borcsa nevű hölgy miatt, aki az ostoroslegény hitvese volt.

Jómagam már a bölcsőben csörgő helyett géplakattal játszottam s magam sem értem, mért nem lettem a lakatmesterség egyszerű segédje. Ami pedig az élet viharait illeti, az élet vihara elébb huszártisztként tépázott meg, majd aprócska bank vezetőjeként ismertem meg a nyomasztó válságot, a rút plutokrata szuperkapitalizmus lidérces szülöttét. Ebben az időben öntudatra valló s elszánt léptekkel minden reggel és este a Munkásotthon előtt mentem hazafelé s ökölbeszorított ujjakkal morogtam — az anyátok kapitalista mindenit. Szóval, résztvettem az ellenállási mozgalomban is. Ebbe a mai pártba, sajnos elfelejtettem belépni, a régiekből meg kilépni, éppen ezért önkritikát gyakorolok — hülyeség volt, nem fordítva csinálni, bár akkori osztályhelyzetem szerint ez érthető.

Ha pediglen van még párttitkár, aki ezekután is nyugtalankodik, avval közlöm, hogy tegnap 16 óra 45 perc óta tegeződöm a saját házmesteremmel és a saját vállamból kinövő kezemmel, minden segédlet nélkül a hazai gyártmányú, munkaversenyben készült Tabula Rasa borotvapengével teljesen egyedül szedem le a szőrzetet orcámról.

Most, hogy kicsit belenéztem nagy lelkembe, érzem igazán, hogy a birkapásztor mamák és géplakat apák nyomai kiradirozhatatlanul bennem vannak s remélem, bármelyik igazgatói székben kell senyvednem, a tata odafenn a mennyország honában vidulva nézi a posztósok, suszterok, vasasok és nem a saját jólétéért harcoló fiát.

S ha úgy történik, hogy akad párttitkár, vállalatvezető, Übétitkár, akit keserves életem nem ragad magával, azt és pallosjogom visszanyerése esetén felnégyeltetem, minthogy azonban erre semmi reményem nincs, maradok elvtársi, bajtársi, szaktársi üdvözlettel.

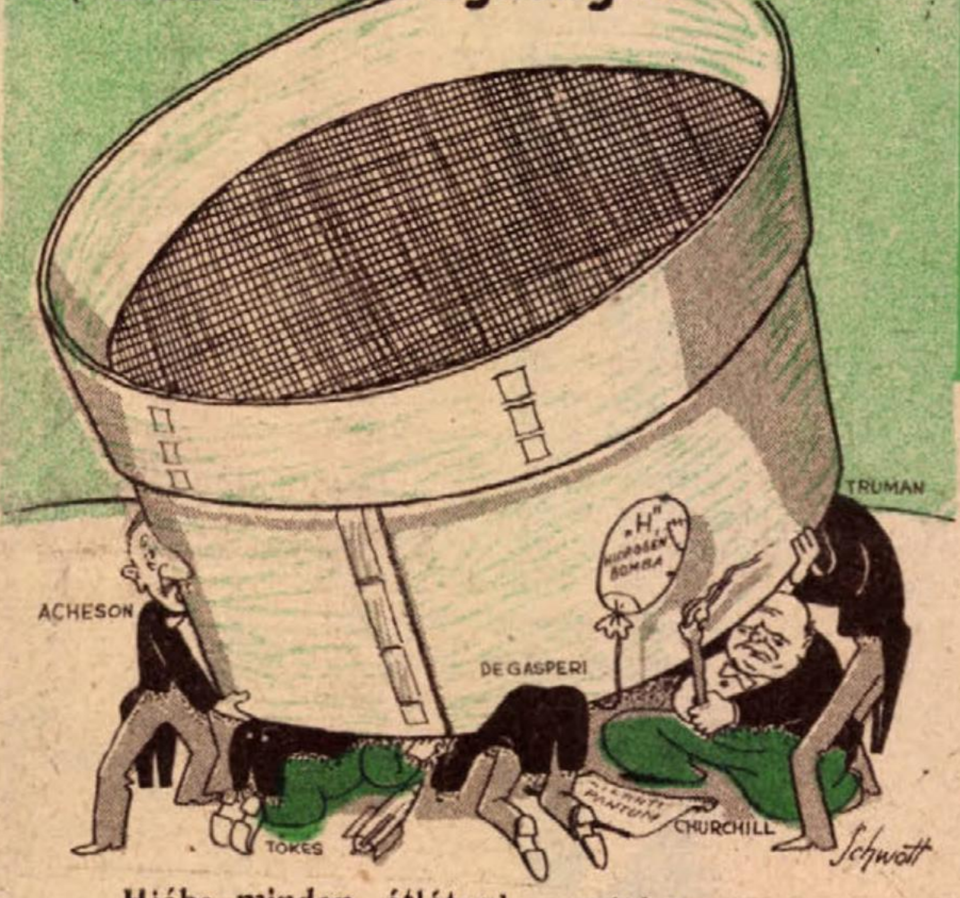
Nagy S. József

Általános árleszállítás a Tejvendéglőben

— Te Cirmos, most már igazán elvihetnél egyszer egy ilyen jobb helyre vacsorázni . . .

A varsói Békevilágkongresszus után

Hiába minden, átlátunk a szitán!

Van ez így néhol!

Az ötletes ötletező ötlete

Kultúr front

Az a huncut igekötő

Ha beszédrésznek születtem volna, igekötő szeretnék lenni, mert a legegyszerűbb igekötő is úgy él az utóbbi hónapokban, mint a hal a vízben. A KI igekötő például, — amely azelőtt egyike volt a legszerényebb igekötőknek — fényes elhelyezkedést talált egyszerre három-négy igénél is és hiába irigykednek rá a többi igekötők, nem tudják őt KIfúrni, a KI igekötő szerepét már KItárgyalták és KIértékelték, mert a KI igekötő nélkülözhetetlen: hivatalos ízt, csint és zamatot ad a legegyszerűbb igének is. Mi igazán nem akarunk a KI igekötő uszályába kerülni, de azt meg kell hagyni, hogy a tárgyalni és az értékelni igéket a KI igekötő tette naggyá.

A LE igekötő talán még szebb karriert futott meg. Némelyik vállalatnál fontosságban a vállalatvezető után mindjárt a LE igekötő következik, hiszen mindent LEkezelnek, LEellenőriznek, LEvizsgáinak, LErevideálnak, LEszámfejtenek, LEkönyvelnek, LEszámláznak, LEdolgoznak és így tovább. A LE igekötő felesége, az AT igekötő igen gyakran panaszkodik is amiatt, hogy az urának egy szabad perce sincs; még szerencse, hogy az AT igekötő is váratlanul elhelyezkedett a beszélni igénél és így valahogy eltelik az ideje.

Nagy a gyanúm, hogy az igekötő többet keres, mint az ige; és ez mindaddig így lesz, amíg egy ép nyelvérzékű ember fülön nem fogja a fölösleges igekötőket és vissza nem dugja őket a nyelvtankönyvbe.

Névelő legyen a nevem, ha ez nem következik be hamarosan.

GERGELY MIKLÓS

Ludas Matyi rejtvényei

Melyik az a két hely, ahol Amerikában megtalálható a demokrácia?

(A szótár meg a lexikon.)

Ha Washingtonban dél van és Yokohamában éjfél van, mi van Párisban?

(Munkanélküliség.)

Mi a különbség a haj meg egy amerikai szenátor között?

(A hajat előbb megkenik, aztán választják, az amerikai szenátort előbb választják, aztán megkenik.)

Várpalotán

— Hát veled mi történt, bányászlámpácska?
— Lámpalázam van. Ma megyek először bányába a diszista Nagy Jancsival . . .

Találkozás Washingtonban

Töpörödött aggastyán sétálgatott a washingtoni parkban. Szembe vele sovány szemüveges ember jött. Megszólította az öreget:

— Jónapot tanár úr!
— Ki vagy fiam?
— Negyvenöt év előtt tanár úr volt az osztályfőnököm.
— Negyvenöt év nagy idő. Már nehezen emlékezem. De diákjaim gúnyneve után azért minden eszembe jut. Hogy csúfoltak téged?
— Kukacnak.
— Kukac . . . Kukac . . . Kezdek emlékezni. Az első padban ültél, az ablak mellett.
— Igen.
— Ronda fráter voltál. A társaid is utáltak. Folyton árulkodtál.
— Egyszer meg tetszett buktatni.
— Meg is érdemelted. Hülye gyerek voltál. Történelemből semmit sem tudtál. Tornából fel voltál mentve. Mindig elbujtál, ha valami csetepaté volt, de hátulról lesből megtámadtad a társaidat.
— Már akkor is volt taktikai érzékem.
— Taktikai érzék? Piszok fráter voltál. Mondtam is mindig, hogy vagy a börtönben végzed, vagy a szemétdombon.
— Tévedni méltóztatott.
— Biztosan most is olyan ronda alak vagy, mint voltál. Emlékszem sohasem hoztál uzsonnát, mindig megetted társaid tízóraiját. Kegyetlen kölyök voltál. Az iskola macskáját is megfojtottad. Azzal védekeztél, hogy a macska fekete volt, mint a néger. De mondd csak Kukac, mi lett belőled? És hogy is hívnak téged?
— Harry Truman vagyok, az Egyesült Államok elnöke . . .

Képünk Hintenberger Józsefné sajtófelelőst ábrázolja, aki 70 éves, 50-nek néz ki, 30-nak érzi magát és ha a „Szabad Nép" terjesztéséről van szó, úgy dolgozik, mint egy 20 éves.

Gyászjelentés

Fájdalomtól megtört szívvel és a tespedéstől kilazult lábizmokkal jelentjük, hogy a leghűségesebb hitves, a legjobb időtöltés, életünk megédesítője, napjaink öröme, a

FOCI

szül. Labdarúgás

érdemekben és bokaficamokban gazdag élet után gyárunkban elhalálozott, mert megölte őt a szakszervezeti határozat, amely elvette tőle a sportalapot s odaadta egy BDSE nevű központi szervnek, amely mostohaanyaként bánik gyermekeivel és fínom kerek bőrlabdák meg stoplis fotballcipők helyett a csalódás és fájdalom keserű könnyeivel táplálja őket, nem beszélve a vészes pályainségről, amely már-már elsorvadással fenyegeti a nemes sport kedvelőit.

Drága halottunk földi maradványainak örök nyugalomra tétele folyamatban van. Gyászolják mindazok, akik szerették:

A bőrgyári fotballkedvelők.

Ki a gyerek apja?

A pannolux bundához való szőrmét eddig spricceléssel festették, ez drága volt, végül addig törte Kanálos elvtárs a fejét, míg kitalált egy jobbat.

Spriccelés helyett kenni kell a festékkel a szőrmét, mint a lekváros kenyeret, ez az egész és ezen az egészen mégis marad nyolcszázezer forint évi nyereség. Kanálos szaki a javaslatot benyujtotta. Jó volt. Elfogadták. Éljen!

Azonban egy munkásnő is törte fejét festéküg yben, s ugyanakkor rájött: nem spriccelni, kenni kell, ez is bravó, adott néhány tanácsot Kanálosnak, nagyon helyes, a jó tanács sokat ér, aki adja holtig él.

Viszont egy mérnök is rászánta elméjét a festékügyre, adott csomó hasznos tanácsot, elképzelést, útmutatást, éljen, ilyen mérnökökre van szükségünk, éljen.

A javaslat elfogadva, szerzők megállapítva, most már csak osztozkodni kell, ha majd jön a pénz. Azonban a százalékarány körül van egy kis hibuci.

Kanálos azt mondja, neki több százalék jár, mint a másik kettőnek.

Az asszonyka azt mondja, neki több százalék jár, mint a másik kettőnek, mérnök azt mondja, neki jár több százalék, mint a másik kettőnek Egyelőre alkudoznak s bár a pénznek még csak a szagát érzik, egy-kettőre kialakulna volna egy komoly marakodás az újítás körül. Mindenesetre rendes ember mind a három, szeretnek a közmondások szellemében élni s ha nem is isznak előre a medve bőrére, a megújított birkabőrre máris untig eleget veszekednek.

Naszádi elvtársnő nagy keresztrejtvényfejtő s barátja a fejtornának. Küldünk hát címére egy keresztrejtvényt, fejtse meg, ha tudja, de megfejtheti bárki, aki tud kockába betűt írni.

■	1		2	
3	■	■	4	■
5	6		■	7

Vízszintes: 1. Brekkolás németül. 2. Szereti a pacalt. 3. Patkányfül. 4. Cangli hottentottául. 5. Jó dolog. 6. Rossz dolog. 7. Ebből készül az izé...

A függőlegeseket kapásból kell kitölteni, tetszés és fantázia szerint.

A helyes megfejtők között 100, 200, 300 forint körüli összeget sorsolunk ki, de akinek a pénz nem minden, kaphat sámlikészletet, Patagon bélyegsorozatot, vagy amit éppen akar.

Történelmi visszapillantás

Az ősember nem tudta, hogy mi az a brecholás, meg a stecholás, sőt a canglit sem ismerte. Ez azonban nem tette lelki beteggé őt. Sőt korabeli szem- és fültanuk elbeszélése szerint teljesen kiegyensúlyozott lelki állapotban kólintotta kupán azokat a négylábú őslénytársait, amelyek vastag szőrmebundával rendelkeztek. Mert azt elfelejtettem mondani: a kétlábúak és négylábúak között már a legrégibb időkben is éles ellentétet szitott az a körülmény, hogy míg az előbbiek a teljes csupaszság állapotában közlekedtek, az utóbbiak bőségesen el voltak látva szőrmével, amely egyrészt oltalmat nyujtott az időjárás viszontagságai ellen, másrészt minden bizonnyal megkeserítette a neandervölgyi ősférjek gondtalan kőkorszakát.

Azóta, egészen az elmult évekig, e téren nem sok a változás: a négylábúak azóta is szőrösen, a kétlábúak pedig többé-kevésbé szőrtelenül jelennek meg a történelem forgószínpadán. Mindössze annyi történt, hogy az utóbbiak megismerték a brecholás meg a stecholás mesterségét, sőt használatba vették a canglit is, a többi zamatosan magyar szakkifejezésről nem is beszélve. S többek között megépítették a Pannonia Bőrgyárat, ahol a technika legmodernebb vívmányainak segítségével csinálnak a hajdani vezérürüből pannofix-bundát.

Az érdekeltek — a birka, róka, nyest, patkány, hörcsög, stb. — a történelem folyamán már többízben gyűltek értekezletre, amelyen a fentebb említett kellemetlen állapot megszüntetéséről tárgyaltak. Hiába.

Mivel az érdekeltek az idők folyamán rájöttek, hogy a szomorú állapoton változtatni nem tudnak, azzal szereztek maguknak némi elégtételt, hogy többé-kevésbé kártevő rágcsálókká képezték át magukat, hogy ily módon törjenek némi borsot a kétlábúak orra alá.

A legutóbbi években ez ügyben nagy változás állott be. Történt egysmás, melynek következtében a szép prémbundákat már nem haszontalan ingyenélők mutogatják egymásnak a bárok és színházak halljaiban, hanem azok viselik, akik megérdemlik: a dolgozók. A bundás négylábúak nagy karriert futottak be, a magyar prém olyan kiváló, hogy messze külföldön nagy népszerűségnek örvend.

A birka, róka, nyest, hörcsög, patkány büszkék is erre nagyon. Olyannyira, hogy azóta már többször tanácskoztak arról: szeretnének leszokni a kártevő rágcsálásról. Ezzel azonban úgy vannak, mint a cigarettás a nikotinnal; az idők folyamán úgy megszokták, hogy képtelenek felhagyni vele. Így aztán szomorú szívvel bár, de tovább rágcsálnak. Csak az vigasztalja őket, hogy haláluk után értékes valuta válik belőlük s ezzel mindent jóvátesznek.

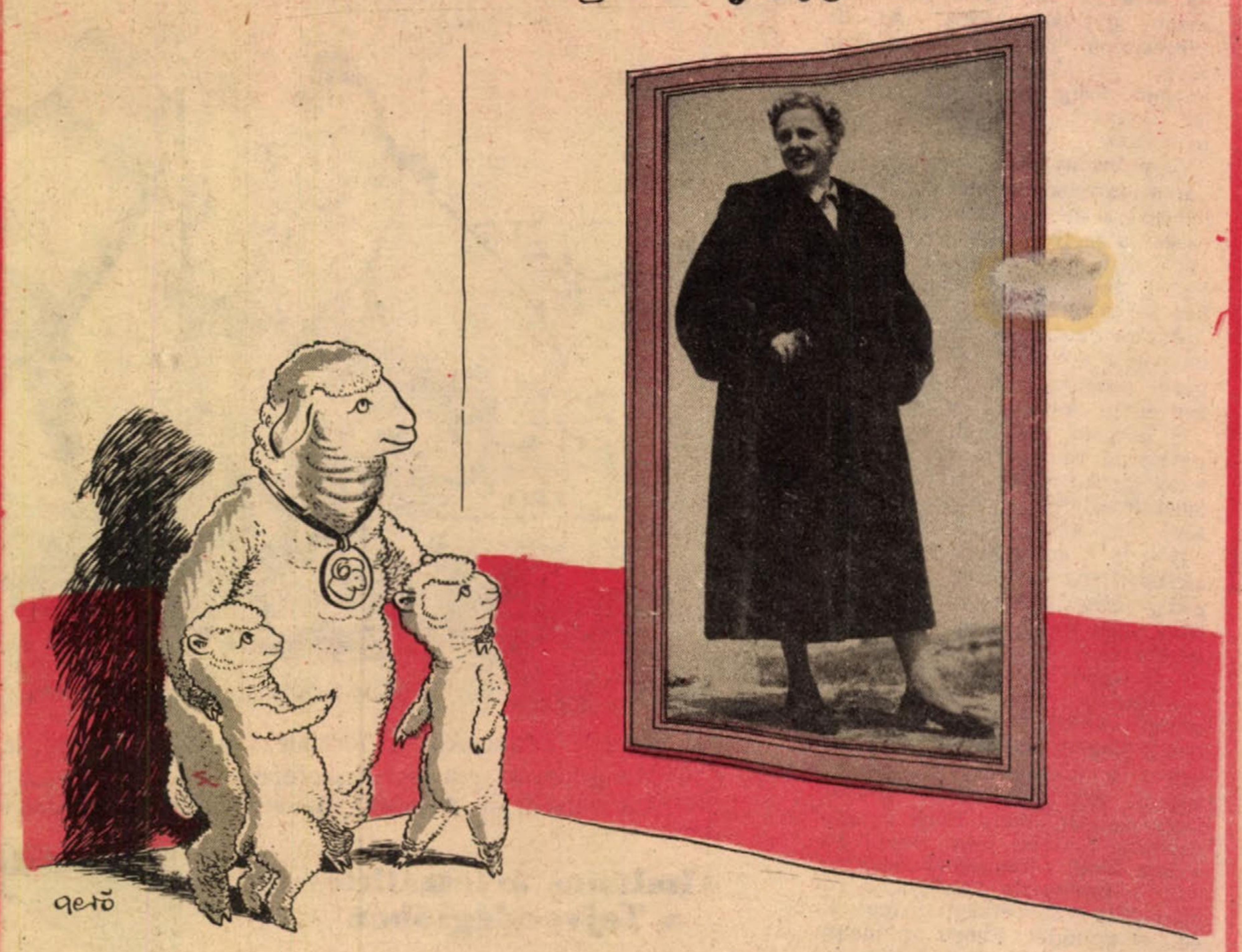
Németh Zoltá

Jövő héten: Ludas Matyi a farkashegyi repülőiskolában

Ludas Matyi a PANNONIA SZÖRMEÁRUGYÁRban

Út a világhír felé

B i r k a m a m a : Látjátok, barikáim, apátok életében sem volt csúnya gyerek, de mint pannofixbundát, az egész világ meg fogja csodálni!

Újíts, ha tudsz!

A futball, a foci, a labdarúgás kellemes sport, feltéve, ha tényleg a labdába rúgnak. A szurkolás is jó dolog, feltéve, ha nem esernyőtöréssel végződik a lelkesedés. Az újítás pláne nem rossz dolog, feltéve, ha nem fából vaskarikára megy ki a dolog.

Ha már belekóstoltunk a futballba, vegyük mindjárt Magyar elvtársat, hajdani balhátvédet s jelenkori szurkolót, aki amellett újítónak sem rossz. Azonban volt idő, amikor nem érdekelte őt az újítási mozgalom. Hiába mondta neki Soproni elvtárs szenvedélytől fűtött hangon:

— De elvtárs, az újítás sokat hoz a konyhára, meg a nemzetgazdasági szempont, stb.

Mire Magyar azt mondta:

— Ühüm, de láttad volna, amikor Ricsi a tizenhatosról megszúrta a lasztit, az mint a huzat vágódott a balsarokba.

Egyszer aztán Soproni hirtelen megváltozott s mikor Magyar azt mondta, hogy: Apám, huszonnyolcban volt egy meccsem, bekk létemre két gólt rugtam meg egy kornert, — a megváltozott Soproni váratlanul így szólt:

— Az igen, izé, a focit irtón bírom én is, magam is voltam kapus a Muliban, egyszer három tizenegyest védtem ki negyedóra alatt.

— Az semmi — legyintett Magyar — egyszer láttam Zugébert, a villámbalszélsőt, ahogy rászúrt a hatosról...

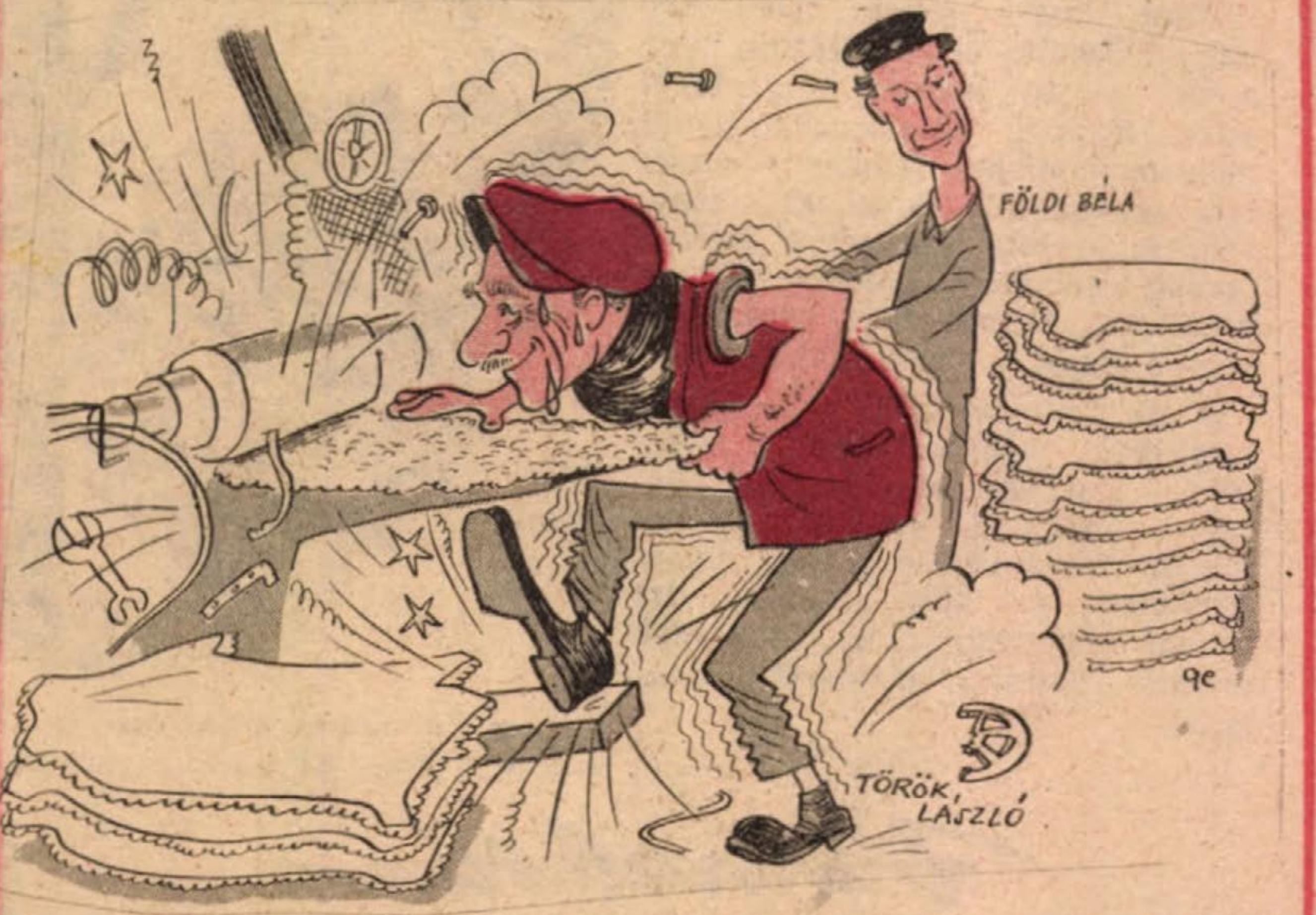
— Na igen, balszél — felelte Soproni — ma már a balszélen is van egy-két újítás, helycsere, miegymás.

— Világos, — helyeselt Magyar, — ma már a foci újítás nélkül meghal. A fejelésben is van újítás, meg a jobbszélen is. Én, ha ma focizněk, csinálnék egy csomó bekkújítást. Egész máskép balhátvedněk, mint ezek a maiak.

— Erről jut eszembe, — jutott Soproni eszébe — csinálhatnál egy újítást itt helyben az alapvasalóban. Aki a fociban tud újítani, az tud az alapvasalóban is.

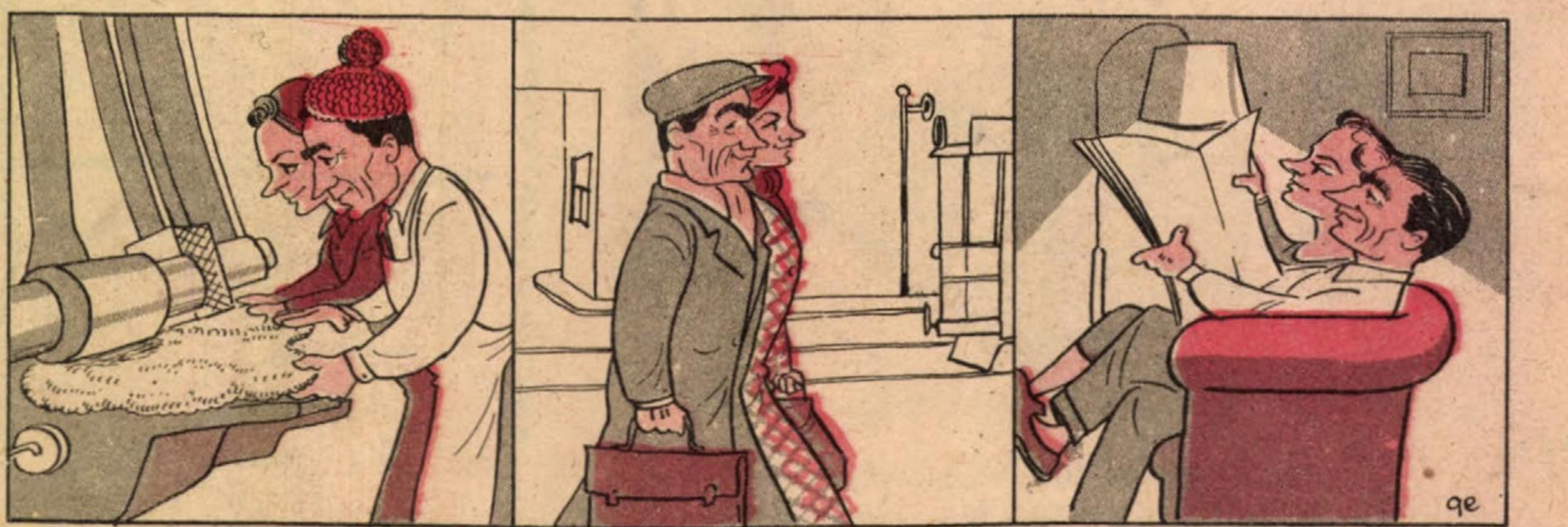
— Mi az, hogy tudok — felelt Magyar és tudott is, rá három hét mulva két társával együtt kiküszöbölte a Dekatol nevű mérgezőanyagot a nyersbőrökből. Jó kis summát kapott kézhez s ma már a focin kívül, a szurkoláson kívül az újítás is érdekli Magyar szakit s amikor nem a Pannonia focicsapatát biztatja lelkes játékra, hajrá Pannonia, hajrá, akkor önmagát búzdítja további újításra, hajrá Magyar szaki, hajrá, hajrá!

Többet ésszel, mint erővel

Török: Látod, milyen vadul dolgozom? Mégsem tudlak túlszárnyalni.
Földi: Látja, milyen nyugodtan dolgozom? Azért nem tud túlszárnyalni.

A Pál-házaspár fej-fej mellett halad

A termelésben. Az agitációs munkában. A tanulásban.